Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1484 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 31 ianuarie 1954

In numărul de azi:

Să pregătim însămânţările de primăvară

In comunele şi satele patriei noastre, în S.M.T.-uri, gospodării de stat, gospodării colective, întovărăşiri, se desfăşoară acum o importantă etapă a luptei pentru ridicarea producţiei agricole: pregătirea muncilor agricole de primăvară.

Hotăririle Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 au arătat că în scopul satisfacerii în proporţii tot mai mari a nevoilor de trai mereu crescânde ale populaţiei muncitoare este necesar ca agricultura să ia un avânt deosebit.

Insămânţările din primăvara acestui an trebue să constitue deaceea un nou pas înainte pe calea înfăptuirii sarcinii de sporire a producţiei agricole. Acest lucru va putea fi realizat cu succes deplin numai dacă la timpul prielnic pentru însămânţări toate pregătirile vor fi gata. A scăpa timpul potrivit însămânţărilor, a pierde chiar numai o zi din acest timp, înseamnă a pierde cantităţi nebănuit de mari din recoltă. Dimpotrivă, a semăna la termen, respectând toate regulile agrotehnice înseamnă a asigura o mare parte din succes, din bogăţia recoltei.

Asigurarea seminţelor este o problemă de bază în pregătirile pentru însămânţările de primăvară. Fie că este vorba de cereale, legume, plante industriale sau culturi de nutreţ, seminţele trebue să fie selecţionate şi condiţionate din vreme deoarece o recoltă bună cere ca sămânţa să fie sănătoasă, de bună calitate. In multe locuri, munca de pregătire a seminţelor a început şi, organizată cu pricepere, dă rezultate bune. In cele 316 centre de selectat din regiunea Galaţi, s'au selectat până de curând peste 452 tone seminţe. Gospodăria de stat „Scânteia" din raionul Drăgăşani a selectat 6 tone sămânţă de mazăre, 20 tone sămânţă de floarea soarelui, 62 tone sămânţă de ierburi, 7 tone sămânţă de trifoi şi 10 tone sămânţă de lucernă. O parte din această sămânţă va fi folosită de către gospodărie, iar altă parte trimisă spre distribuire centrelor înfiinţate în acest scop.

Campania agricolă de primăvară se va desfăşura în condiţii bune numai dacă tractoarele, maşinile şi uneltele agricole vor fi astfel revizuite şi reparate, încât să funcţioneze fără întrerupere. Pregătirea la timp a tractoarelor şi maşinilor agricole face posibilă folosirea din plin a primelor zile favorabile pentru însămânţări. Un rol de primă însemnătate revine în această direcţie S.M.T.-urilor şi gospodăriilor de stat, care trebue să lupte pentru terminarea la vreme şi pentru cea mai bună calitate a reparaţiilor. Organizarea muncii după metoda de reparaţii pe ansamble şi grupuri de piese, a dus în multe locuri la rezultate deosebit de bune. Astfel, la S.M.T. Deta, regiunea Timişoara, s'au reparat până la 20 ianuarie, 45 la sută din tractoare, 40 la sută din grape, 25 la sută din semănători etc. S.M.T. Cobadin, regiunea Constanţa a obţinut realizări frumoase iniţiind fabricarea şi recondiţionarea unor piese de schimb în staţiune. Pe lângă faptul că şi-a acoperit astfel necesarul de piese la o serie de sortimente, S.M.T.-Cobadin a putut să ajute cu piese şi alte S.M.T.-uri şi gospodării de stat. Nu tot aşa s'a întâmplat la S.M.T. Episcopia Bihorului, regiunea Oradea. Tovarăşii din conducerea acestei staţiuni de maşini şi tractoare aşteaptă să primească piese numai „de sus", fără să folosească cu pricepere rezervele interne ale staţiunii. Un rol deosebit în asigurarea pieselor necesare efectuării la timp a reparaţiilor îl au întreprinderile industriale. Tineretul şi în primul rând utemiştii din aceste întreprinderi au datoria să muncească cu râvnă pentru ridicarea producţiei de piese necesare reparaţiilor.

In privinţa reparaţiilor o mare atenţie trebue acordată alături de tractoare şi maşini cu tracţiune mecanică, şi plugurilor, semănătorilor etc. cu tracţiune animală, deoarece pentru succesul campaniei de primăvară e necesară mobilizarea tuturor mijloacelor existente. In multe gospodării colective, ca de exemplu în gospodăria colectivă „Zorile" din Filipeştii de Pădure, regiunea Ploeşti, „11 iunie" din comuna Vlad Ţepeş, regiunea Bucureşti etc., s'au luat toate măsurile pentru buna pregătire a campaniei de primăvară. Ţăranii muncitori întovărăşiţi şi cei cu gospodării individuale urmează exemplul colectiviştilor. La cele 131 centre de reparaţii din raionul Caransebeş s'au reparat aproape toate plugurile, aproximativ 30 la sută din grape şi multe alte unelte. Repararea uneltelor mai suferă însă în unele locuri din pricina lipsei de organizare. In unele comune din regiunea Constanţa printre care Babadag, Mihai Bravu şi Istria, repararea uneltelor în gospodăriile individuale sunt neglijate condamnabil.

Gospodăriile de stat, gospodăriile colective, întovărăşirile şi ţăranii muncitori din jurul oraşelor şi centrelor industriale trebue să se preocupe intens de pregătirea cultivării legumelor, ca să poată aduce o contribuţie cât mai mare la aprovizionarea oamenilor muncii. Un lucru principal în acest sens este pregătirea răsadniţelor, ceeace va permite producerea legumelor timpurii în cantităţi însemnate.

Printre pregătirile ce trebuesc făcute încă de pe acum pentru obţinerea unor recolte bogate se numără şi strângerea şi transportarea la câmp a gunoiului de grajd, pentru fertilizarea terenurilor ce vor fi însămânţate. Intr'un pământ bogat în materii hrănitoare culturile vor creşte şi se vor desvolta în condiţiuni mai bune, vor da producţii mai mari. Deaceea este necesar să se răspândească pe câmp o cantitate cât mai mare de gunoi de grajd, lichidându-se obiceiul dăunător de a arunca acest preţios îngrăşământ.

Alături de aceste pregătiri este nevoie să se acorde multă atenţie îngrijirii semănăturilor făcute în toamnă. Spre a le feri de ger şi pentru a le asigura din belşug umiditatea în primăvară, trebue reţinută zăpada pe semănături. In acelaş timp ele trebuesc cercetate spre a le feri de băltirea apei, de clocire etc.

In campania de primăvară vor trebui aplicate metodele ştiinţifice de lucrare a pământului. Mii de colectivişti şi ţărani muncitori îşi însuşesc în momentul de faţă aceste metode la cursurile agrotehnice sau la conferinţele agrozootehnice. E necesar ca în cadrul acestor cursuri şi conferinţe să se dea atenţia cuvenită problemelor care privesc campania însămânţărilor de primăvară.

In perioada destul de scurtă care ne mai desparte de începerea campaniei de primăvară munca politică a organizaţiilor U.T.M. din agricultură trebue să se desfăşoare în direcţia sprijinirii pregătirilor pentru această campanie. Organizaţiilor de bază U.T.M. din S.M.T. şi gospodării de stat li se cere o activitate bogată pe linia întăririi disciplinei tinerilor muncitori din unităţile respective. Lupta pentru disciplină trebue să fie îmbinată cu lupta pentru o calitate cât mai înaltă a reparaţiilor. Calitatea reparaţiilor este un obiectiv care nu poate lipsi în întrecerea socialistă, la care organizaţiile de bază U.T.M. trebue să mobilizeze tot tineretul.

Considerând că pregătirea bună, amănunţită a însămânţărilor de primăvară este o nouă contribuţie la consolidarea gospodăriilor colective şi a întovărăşirilor, utemiştii şi tinerii colectivişti şi întovărăşiţi trebue să ducă o acţiune susţinută pentru participarea la muncă a tuturor membrilor gospodăriilor colective sau ai întovărăşirilor, astfel încât să se asigure terminarea la timp a acestor pregătiri.

Antrenarea ţăranilor muncitori cu gospodării individuale la pregătirea campaniei de primăvară este un lucru de căpetenie pentru succesul acestei campanii. Pentru a contribui la lămurirea ţăranilor muncitori individuali, organizaţiile de bază U.T.M. din sate trebue să folosească atât munca politică de convingere, cât şi, mai ales, exemplul personal al utemiştilor. Organizaţia de bază U.T.M. din comuna Leu, regiunea Craiova, este un exemplu în această privinţă. Utemiştii de aici au ţinut de curând o adunare generală în care au luat hotăriri concrete de sprijinire a pregătirilor pentru însămânţări. O sarcină importantă au tinerii ingineri şi tehnicieni agronomi. Ei trebue să îndrumeze cu pricepere şi răbdare pe toţi ţăranii muncitori la pregătirile pentru campania însămânţărilor de primăvară, să-i lămurească asupra importanţei şi eficacităţii acestor pregătiri pentru creşterea producţiei la hectar. Este necesar să se menţină mereu trează vigilenţa demascându-se orice încercări ale elementelor chiabureşti de a se sustrage dela obligaţiile ce le au şi de a împiedica buna desfăşurare a pregătirii însămânţărilor.

Utemiştii şi întreg tineretul muncitor de pe ogoare, trebue să-şi pună încă de pe acum toată capacitatea de muncă în slujba luptei pentru obţinerea unor recolte bogate în acest an, pentru belşugul celor ce muncesc.

COMUNICAT

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române, cu începere dela 1 februarie 1954, s'a mărit conţinutul în aur al leului dela 0,079346 gr. aur fin la 0,148112 gr. aur fin.

Pe baza conţinutului nou de aur al leului, cursul leului faţă de rublă se stabileşte la 1,50 lei pentru 1 rublă în loc de 2,80 lei pentru 1 rublă.

Banca de Stat va determina cursul leului faţă de celelalte valute străine pe baza noului conţinut de aur al leului.

Pentru succesul campaniei agricole de primăvară

* *

Inlesniri acordate producătorilor agricoli

In toate satele şi comunele ţării noastre se fac intense pregătiri pentru buna desfăşurare a muncilor agricole de primăvară. In vederea asigurării unei producţii agricole sporite, statul pune anul acesta la dispoziţia producătorilor, prin cooperativele săteşti, o cantitate simţitor sporită de unelte agricole, îngrăşăminte chimice şi diferite materiale faţă de anul trecut. Deosebit de uneltele şi materialele existente deja în depozitele cooperativelor, ţăranii muncitori cu gospodării individuale vor primi suplimentar 3.000 tone de laminate feroase, 150 tone de piese accesorii pentru pluguri, 215 tone de sape, 80 tone de lopeţi şi cazmale, precum şi cca 6.000 m. c. de cherestea necesară confecţionării răsadniţelor.

Cooperativele vor distribui ţăranilor muncitori peste 2.000 tone de superfosfaţi şi diferite alte îngrăşăminte chimice.

Un alt ajutor pentru ţăranii muncitori îl constitue centrele de închiriat maşini şi unelte agricole ce funcţionează pe lângă cooperativele din întreaga ţară. In aceste centre s'au luat măsuri pentru repararea întregului inventar agricol existent.

(Agerpres)

Primăvara nu va aştepta terminarea reparaţiilor la S. M. T. Costeşti

PITEŞTI (dela corespondenta noastră) — Dela 1 decembrie şi până acum câteva zile la S.M.T. Costeşti nu s'a reparat complect niciun tractor. Atât conducerea S.M.T.-ului, cât şi inginerul Smeureanu Traian dela serviciul regional S.M.T. Piteşti s'au trezit abia acum că piesele necesare reparaţiilor celor 24 tractoare Lanz nu vin de-a gata.

Boala birocratismului a molipsit atât pe cei din conducerea S.M.T.-ului Costeşti cât şi pe cei dela serviciul regional S.M.T. Piteşti care nu au acordat atenţia cuvenită asigurării pieselor necesare şi condiţiilor corespunzătoare de muncă tractoriştilor.

Faptul că lucrurile stau prost la S.M.T. Costeşti se datoreşte în bună parte şi organizaţiei de bază U.T.M. care s'a situat pe o poziţie de autoliniştire. Deşi sunt adesea cazuri de indisciplină care stânjenesc procesul reparaţiilor sau unii tineri lipsesc nemotivat dela lucru zile dearândul, ca Stan Ioan, Floarea Vlad şi Popescu Ioan, comitetul organizaţiei de bază nu combate lipsurile, ci se împacă cu ele.

De fapt aceste lipsuri scot la iveală şi slaba preocupare a comitetului raional U.T.M. Costeşti faţă de organizaţia de bază U.T.M. din S.M.T. Tovarăşul Toma Niculae, prim secretar al acestui comitet raional vine des pe la S.M.T. Costeşti. Dar sprijinul său nu se face simţit. Se vede că şi în munca unor activişti de răspundere ai comitetului raional U.T.M. s'a cuibărit nepăsarea şi formalismul.

Conducerea S.M.T.-ului Costeşti, comitetul raional U.T.M. şi organizaţia de bază U.T.M. din staţiune să ştie că primăvara nu-şi va amâna sosirea aşteptându-l să termine reparaţiile. De aceea ei trebue să ia măsurile cuvenite pentru îndreptarea situaţiei.

De pe cuprinsul patriei

* *

Roadele grijii pentru calificarea noilor cadre

La mina Vulcan din Valea Jiului s'a planificat ca în cursul anului 1953 să se califice la locul de muncă prin metoda sovietică Kotlear un număr de 800 tovarăşi. Numărul celor calificaţi s'a ridicat însă la 476. Această depăşire de plan s'a datorit faptului că conducerea minei a acordat mai multă atenţie problemei calificării iar minerii şefi de echipă, dovedind dragoste pentru cadrele noi, au făcut contracte la locul de muncă cu mulţi tineri.

Dintre cei calificaţi mulţi au devenit fruntaşi în producţie. Printre aceştia sunt: minerii Alexandru Tătaru, Iosif Sabados, Gheorghe Stan, Vicenţiu Doja, Petru Suciu şi alţii. Deasemeni, mulţi mineri de curând calificaţi au devenit şefi de echipă şi chiar stahanovişti ca de pildă Petre Cărbuneanu, Nistor Ştefoiu, Emerik Hela şi alţii. Totodată au fost mineri care s'au calificat în meseriile de artificieri şi de măsurători de gaze.

Pe lângă acestea s'au mai învăţat şi meseriile de electricieni, transportori, cuplători, semnalişti, şi aşa mai departe.

A trecut un an de zile. Mina Vulcan a cucerit primul loc pe Valea Jiului în îndeplinirea sarcinilor de producţie. Şi în mare măsură acest succes s'a datorat temeinicei pregătiri a noilor cadre calificate. Ele au corespuns din toate punctele de vedere, dând tot mai mult cărbune peste plan, reuşind ca prin munca lor de zi cu zi, alături de întreg colectivul minei Vulcan să termine planul anual cu 5 zile înainte de termen.

Corespondent
ANATOLIE PANIŞ

60 de inovaţii într'o lună

In anul trecut la Combinatul „Sovrommetal"-Reşiţa munca inovatorilor şi raţionalizatorilor a fost încununată de succese deosebite. Au fost realizate şi aplicate sute de inovaţii şi raţionalizări care au adus economii de milioane de lei.

In primele 28 de zile ale acestui an, datorită intensificării muncii cabinetului tehnic şi a brigăzilor de inovatori, s'au făcut 60 de propuneri de inovaţii dintre care aproape jumătate au şi fost aplicate. Maiştrii inovatori Petru Turcu şi Ion Gabor — de pildă — au construit un cuptor simplu pentru turnarea diferitelor piese de metal necesare înlocuirii pieselor folosite la căile rulante dela liniile de laminare.

Această inovaţie a dus la eliminarea timpilor morţi cauzaţi de lipsa acestor piese ce trebuiau aduse dela alte uzine. Totodată s'a mărit cu mult şi productivitatea muncii şi s'a redus preţul de cost al laminatelor.

Printre muncitorii ale căror inovaţii au fost deja aplicate se află şi maistrul stahanovist Mihai Angial dela secţia hidrotehnică. El a creat un nou dispozitiv de ungere, care permite obţinerea unor economii importante şi o mai bună funcţionare a compresoarelor.

O inovaţie care duce la uşurarea muncii este şi aceea a şefului de echipă dela atelierul mecanic al secţiei laminoare, stahanovistul Antol Pilarek. El a reuşit să pună în funcţie în cadrul atelierului o macara rulantă pe pod. Această inovaţie duce la o creştere a productivităţii muncii cu 25 la sută şi înlocueşte munca mai multor muncitori.

Corespondent
VASILE MUNTEANU

Concursul căminelor culturale însufleţeşte munca artiştilor amatori

In toată ţara, echipele artistice de amatori ale căminelor culturale se pregătesc intens în vederea celui de al III-lea concurs pe ţară.

In regiunea Suceava, peste 2.300 de artişti amatori şi-au început pregătirile. Mai bine de 140 de formaţiuni corale, echipe de dans şi de teatru au început repetiţiile. Alături de ei îşi îmbogăţesc cunoştinţele 105 solişti vocali şi instrumentişti, precum şi 134 recitatori. La căminele culturale se întâlnesc membrii celor două tarafuri şi 3 fanfare din regiune, care se pregătesc şi ei pentru cel de al III-lea concurs. In acest an, un mare număr de ţărani muncitori din comuna Boroaia vor participa la concurs. Căminul cultural din această comună are un cor format din 80 de persoane, o echipă de joc alcătuită din 12 dansatori, o echipă de teatru cuprinzând 15 persoane şi 15 recitatori. Deasemeni, căminul cultural din comuna Oniceni va trimite la concurs echipele de cor, teatru şi joc, precum şi un taraf şi o fanfară.

Decorarea poeţilor Emil Isac şi Marcel Breslaşu

Printr'un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române a fost conferit Ordinul Muncii clasa I-a poetului Emil Isac pentru merite deosebite în activitatea sa literară.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române a conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Române", clasa III-a, scriitorului Marcel Breslaşu pentru merite deosebite pe tărâmul creaţiei artistice. (Agerpres).

Rodnic schimb de experienţă pe tărâm artistic

Pentru îmbunătăţirea procesului de învăţământ, Ministerul Culturii şi Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Poligrafie, Presă şi Instituţii de Artă au organizat pe timpul vacanţei de iarnă două schimburi de experienţă între studenţii institutelor de teatru şi studenţii institutelor de arte plastice din Bucureşti şi Cluj.

Deplasându-se în Capitală, studenţii institutelor de teatru şi arte plastice din Cluj şi-au alcătuit un bogat program de activitate împreună cu colegii lor din Bucureşti. Astfel, studenţii institutelor de teatru au vizionat piesele „Revizorul", „Trei surori" şi „Sfârşitul escadrei" şi au avut consfătuiri cu fruntaşi ai scenei noastre. Deasemeni, studenţii Institutului de Teatru din Cluj au asistat la spectacolul cu piesa „Rădăcini adânci", prezentat de studenţii Institutului de Teatru „I. L. Caragiale" din Bucureşti.

In acest timp, studenţii institutelor de arte plastice au desfăşurat o activitate tot atât de rodnică. Ei au avut consfătuiri cu profesorii Institutului de Artă Plastică din Bucureşti, la care au participat cunoscuţii sculptori Constantin Baraschi şi Boris Caragea, pictorii D Anghelută, Jules Perahim, Adina Paula Moscu şi alţii. Totodată studenţii institutelor de arte plastice din Bucureşti şi Cluj au vizitat Expoziţia anuală de stat a artelor plastice.

In cursul zilelor viitoare, studenţii clujeni şi cei din Bucureşti vor continua schimbul de experienţă. Ei vor avea consfătuiri asupra diferitelor probleme profesionale, se vor întâlni cu artişti bine cunoscuţi, vor vizita o serie de muzee, expoziţii şi alte instituţii de cultură din Capitală şi vor asista la câteva din piesele jucate de teatrele din Bucureşti.

Schimbul de experienţă se va încheia în ziua de 6 februarie.

(Agerpres)

Scrisoare din U. R. S. S.

Imagini din Ţara Socialismului

Ce poate da o imagine mai vie şi mai cuprinzătoare a vieţii din Ţara Socialismului decât omul sovietic?

Lor, minunaţilor oameni sovietici, le închin aceste rânduri; în ele am căutat să prind câteva aspecte semnificative în legătură cu oamenii sovietici, aşa cum îi cunoaştem noi, tinerii români care avem marea fericire de a studia în Uniunea Sovietică.

Serata prieteniei

Era la începutul lui septembrie... Ca întotdeauna, porţile institutelor de învăţământ superior din Uniunea Sovietică se deschiseseră şi academicienii, profesorii, docenţii, îşi începuseră lecţiile.

Nu se poate, însă, concepe începutul anului şcolar fără tradiţionala întâlnire a studenţilor cu cei din anul I.

Un grup de studenţi din anul I... Printre ei sunt foarte mulţi străini — din China, Coreea, Polonia, R.D. Germană, din România... Nimeni nu cunoaşte bine limba rusă. La început, într'adevăr, e cam greu. Dar valsul care-şi revarsă acordurile prin difuzoare îi îmbie...

— Dansaţi? — întreabă un român pe o fată blondă.

De data aceasta nu mai e nevoie de alte explicaţii... Şi în vârtejul valsului, printre celelalte perechi, dansează tânărul român cu fata din Moscova.

Ultimele acorduri s'au stins... Studenţii străini înconjoară pe un student dela Filologie, din anul IV şi îl asaltează cu întrebări. Şi bineînţeles, fiecare întreabă în limba lui.

— Ştiţi ce, prieteni — le răspunde în ruseşte Volodia, studentul din anul IV — pentru început vă spun un singur lucru: „Noi trebue să învăţăm pentru pace. Mir, înţelegeţi acest cuvânt?

Pe toate chipurile înfloreşte un zâmbet. O micuţă studentă chineză bate din palme şi strigă bucuroasă: „Mir, mir!" Cuvântul acesta l-au înţeles cu toţii. Tineretul nu-i trebue traducător pentru a şti ce-i pacea.

In trenul electric

Trenul electric care deserveşte cartierele suburbane ale Moscovei este un mijloc de circulaţie foarte apreciat de locuitorii Capitalei.

Dacă te urci în al doilea vagon, poţi fi sigur că dai de studenţii care se îndreaptă spre cămine. Aşa s'a întâmplat şi de data aceasta.

Intr'un colţ, o grupă întreagă dela Academia agricolă „Timiriazev" discută cu aprindere iar alături se joacă o partidă pasionantă de şah, restul călătorilor citesc.

O scurtă oprire... In vagon s'a suit un tânăr cu braţele pline de cărţi, probabil deabia cumpărate. S'a aşezat lângă mine.

— Imi permiteţi, — se aude deodată o voce. O femee în vârstă îi cere tânărului să-i arate una din cărţi...

— Nu vă supăraţi, — intervine un student, — arătaţi-mi şi mie ediţia aceasta nouă din Balzac.

Cât ai clipi din ochi, tânărul nu mai are nicio carte în mână. In schimb, trebue să răspundă la o mulţime de întrebări. Fiecare vrea să ştie de unde a cumpărat cărţile.

— Eu lucrez la clădirea înaltă din piaţa Comsomolscaia, — răspunde el. Azi s'au dat salariile şi nu am putut trece pe lângă chioşcul cu cărţi dela club fără să cumpăr câte ceva; mai ales că azi responsabilul a aprovizionat bine chioşcul... Am cumpărat tot ce m'a interesat. Mai greu a fost cu noua ediţie a lui Caragiale — se înscriseseră pentru ea şi alţii dar...

Auzind că se discută despre Caragiale, am intrat şi eu în vorbă. Când a aflat că sunt din România, tânărul a început să mă asalteze cu întrebări despre viaţa din ţara noastră, despre literatura noastră...

In jurul tânărului constructor se adunaseră o mulţime de călători. Fiecare voia să cumpere cărţi şi s'au înţeles să se întâlnească a doua zi după terminarea lucrului în faţa clădirii înalte.

Cu greu se despărţeau toţi de cărţi... Din nou au început discuţiile despre autorii preferaţi, despre eroii dragi.

In seara aceea, tânărul constructor al clădirii înalte din piaţa Comsomolscaia a coborît cu două staţii mai departe...

— Iată unde duce dragostea de literatură, — îmi spuse el zâmbind. — Aşa mi se întâmplă mai întotdeauna când cumpăr cărţi.

Referatul şi întrebările

In cadrul practicii trebuia să scriu trei referate literare. Unul din ele — despre literatura nouă din România. Şi pentrucă referatul să nu fie un simplu document în dosarele catedrei, s'a hotărît ca această lucrare să fie prezentată în faţa oamenilor muncii sovietici.

M'am bucurat pentrucă ştiam că oamenii sovietici sunt totdeauna dornici să cunoască cât mai multe despre ţările de democraţie populară.

Referatul trebuia să-l ţin într'una din casele de odihnă ale Ministerului Culturii.

Am ajuns către ora 5 la minunata pădurice din jurul Moscovei. Dinspre Canalul Moscova-Volga, în apropierea căruia se găseşte casa de odihnă, se auzeau sirenele vapoarelor de cursă lungă. Cei peste 150 de oameni aflaţi la odihnă se strânseseră deja într'o sală.

Am început plin de încredere, deşi puţin emoţionat. Eram bucuros că am posibilitatea să vorbesc despre literatura noastră nouă, despre dezvoltarea ei. Când am terminat referatul au început întrebările. Eram convins că voi putea răspunde cu uşurinţă. Căci, mă gândeam eu, ei nu pot cunoaşte atât de bine literatura română.

— Ce a mai scris în ultimul timp poeta Maria Banuş?

— Ce pregăteşte Petru Dumitriu?

— Cum se studiază în şcolile din România lucrările lui Bălcescu?

Şi întrebările veneau una după alta... Oameni simpli — muncitori, studenţi, învăţători, funcţionari, ridicau probleme deosebit de interesante.

Şi trebue să recunosc sincer că, în seara aceea mi-a venit greu să răspund la toate întrebările.

O lecţie de literatură

Afară ningea liniştit cu fulgi mari... Din norii fumurii zăpada albă se aşternea în straturi... In auditoriu însă parcă domnea primăvara. Erau doar mulţi tineri adunaţi acolo...

Soneria tocmai anunţa lecţia. In sală intră profesoara pe care o îndrăgim toţi — Tamara Matelkova. Tema lecţiei era „Literatura ţărilor de democraţie populară — România".

Toate privirile s'au aţintit spre colţul unde se găseau studenţii români. Noi hotărîsem să nu luăm notiţe de data aceasta ci să ascultăm numai lecţia. După primele 5 minute, însă, ne-am dat seama că nu putem face aceasta. Atâtea lucruri noi, atâtea probleme interesante despre Eminescu, Caragiale, Sahia, Sadoveanu...

Deodată profesoara începe să recite în limba română versurile lui Eminescu:

„A fost odată, ca'n poveşti
A fost, ca niciodată..."

Afară ninsoarea încetase; pe cer strălucea din nou soarele.

La 3000 km. de ţară, într'unul din zecile de mii de auditorii studenţeşti din Uniunea Sovietică ne simţeam ca în patrie, ca acasă.

Scrisori de acasă

Ştiam că mama este bolnavă. Umblam amărît prin coridoarele institutului şi ale căminului. Fiecare din colegii sovietici venea să-mi spună o vorbă bună, să mi dea curaj.

Intr'o seară, Colea veni spre mine cu o scrisoare în mână.

— E de-acasă, hai, citeşte-o, — îmi spuse el. Şi nu a plecat de lângă mine până când nu a văzut că am desfăcut plicul.

„Vreau să-ţi spun că mă simt mult mai bine, tovarăşii m'au ajutat tot timpul... Acum am fost trimisă la Călimăneşti unde mă odihnesc şi urmez un tratament medical... Nu fii îngrijorat, vezi de te îngrijeşte şi mai ales învaţă bine...

„Salută-i pe prietenii tăi şi scrie mai des."

M'am luminat la faţă. De acolo, de departe, mama tot nu uită să-mi dea un sfat.

Colea veni din nou spre mine. Impreună cu el erau şi câteva fete din grupa noastră.

— Ei, vezi că mamei îi merge bine, — îmi spuse el văzând bucuria mea. — Ce-ţi spuneam eu? Apucă-te şi răspunde-i, dar repede! Nu amâna, cum ai obiceiul mereu... Trimite-i salutări dela noi şi mai ales urări de însănătoşire grabnică. Şi scrie-i mult.

Asta am şi făcut...

Cunoscuţi dela Festival

In holul Teatrului Mare, — într'una din pauzele baletului „Cenuşăreasa" se strânsese multă lume. Nu departe de mine văd doi tineri sovietici, amândoi cu insigne de participant la Festival prinse în piept lângă insigna de Comsomol. Instinctiv mă apropii de ei. Când au văzut insigna mea se apropie de mine şi spre bucuria mea îmi spun în româneşte:

— Român? Festival? Şi noi am fost!

Incepem să ne aducem aminte de minunatele zile din august, de prietenia care s'a legat între tinerii din toate ţările lumii.

După spectacol ne-am plimbat prin Moscova iluminată feeric; am trecut prin Piaţa Roşie, am admirat încă odată stelele rubinii ale Cremlinului.

La plecare, cei doi tineri îmi spun bunăseara pe ruseşte şi apoi îi văd că se străduesc să-şi amintească cum se spune în româneşte. Probabil însă că nu şi-au adus aminte şi urcându-se într'un autobuz întârziat unul din ei mi-a strigat:

„Pace şi prietenie!"

Din seara aceea nu m'am mai văzut cu ei dar ştiu că acum am doi noi prieteni la Moscova.

A. ŞTARK
student la facultatea de bibliografie literară a Institutului „V. M. Molotov" din Moscova

PROFESII NOI ÎN PATRIA NOASTRĂ

Dealungul veacurilor

Poporul nostru — ținut secole dearândul în întunericul înapoierii și silnicia unei vieți feudale — a cunoscut zile luminoase doar acum, în anii regimului democrat-popular. Odată cu viața nouă din patria noastră au început să dispară meseriile trudnice ale trecutului — amprentă vie a mijloacelor de producție rudimentare. Au început să dispară minerul cu târnăcopul și vagonetarul — „șobolanii pământului", plugarul cu plug de lemn pe fâșiile hăituite de pământ, lampagiii orașelor mizere, cu străzi strâmbe și înecate în noroaie. S'au dărâmat vechile șandramale îmbâcsite ale atelierelor și fabricilor din trecut, unde lucrau manual sute de muncitori cu fețele supte de foame și trupurile măcinate de boli. In locul lor s'au ridicat uzine și fabrici noi, cu ateliere largi și luminoase.

Odată cu meseriile și specialitățile noi în patria noastră s'au păstrat ca un tezaur al tradiției strămoșești, meșteșugurile cultivate veacuri dearândul de către poporul nostru. Ele exprimă dragostea și prețuirea poporului pentru frumos, pentru o viață mai bună. Și acum, pe văile apelor ce coboară de sus de pe Zarand sau Abrud, răsună cântecul tulnicelor, al cimpoaielor și al fluierelor făurite de mâinile meștere ale muntenilor. Porticurile caselor și stâlpii cerdacurilor în care nevestele tinere țes vara covoare minunate, sunt împodobite cu frumoase sculpturi și gravuri, operele artiștilor noștri populari ce au păstrat din tată în fiu, ca pe o prețioasă tradiție, acest meșteșug. Departe de a dispare, aceste deprinderi ce dezvălue toată frumusețea și curățenia sufletului poporului nostru dealungul secolelor, sunt prețuite și păstrate ca și frumusețea proaspătă a doinelor, cântecelor și baladelor bătrânești.

In holul unui teatru ai zărit o tânără pe care ai recunoscut-o. Este o electriciană din uzina ta. Ai admirat rochia elegantă și te-ai gândit ce bine completează desenul și coloritul țesăturii frumusețea deosebită a fetei. Pentru bucuria acestei fete, lucrează în secția de fotogravură a Industriei Bumbacului A, un grup de tineri absolvenți ai Școlii Profesionale. Prin mijloace și procedee tehnice noi, creează, după metodele sovietice, modelele și tiparele viitoarelor stofe. In clișeu: Mihai Perva, șeful acestei secții, verifică împreună cu utemista Aneta Stroescu cum s'a imprimat modelul.

Cu fața spre viitor

Sunt unele meșteșuguri ce au rămas din străbuni, dealungul veacurilor, ca un tezaur al artei noastre populare, altele sunt pe cale să dispară, — meserii legate de mijloacele primitive de producție.

Locul mijloacelor de producție rudimentare este ocupat odată cu electrificarea și automatizarea producției de către mijloacele de producție înaintate, capabile să ducă la un avânt nemaiîntâlnit al economiei noastre.

In scrâșnetul continuu al scripeților și al macaralelor, în vuietul înfundat al motoarelor electrice, se împletește un imn nou închinat eliberării omului de robia muncii trudnice, istovitoare. Incepe să apună epoca târnăcopului, a lopeții, a opaițului.

Lângă mașinile acestea noi, cunoscându-le fiecare trepidație și ascultându-le cu drag sgomotul cadențat crește un om nou, un constructor al vieții de mâine al patriei noastre. Către acest mâine, către acest viitor luminos, se îndreaptă privirile pline de speranță ale tinerilor ce învață pe băncile școlilor profesionale, ale universităților sau în laboratoarele de cercetări științifice. Elevii și studenții de azi, constructori și specialiști de mâine vor conduce centralele fabricilor automatizate, vor construi aparate de televiziune, vor conduce prin radio, uriașele tractoare electrice pe holdele nesfârșite ale gospodăriilor colective milionare. Studentul chimist ce astăzi cercetează în laboratorul facultății va da oamenilor un nou medicament salvator, iar șoferul ce scoate acum din garaj autocamionul de 15 tone va conduce în viitor mașina sau locomotiva cu energie atomică. Mii de meserii, profesii, sau specialități — ce nici visul cel mai îndrăzneț nu le poate cuprinde — se vor dezvolta pe măsură ce societatea noastră se va dezvolta, înainte, spre comunism. Tineri și tinere, fii ai celor ce acum clădesc acest mâine vor mânui cu ușurință, siguranță și pricepere butoanele și manetele mașinilor perfecționate ale viitorului. Pentru seninul și frumusețea acestor zile, muncesc, se străduiesc și luptă oamenii muncii de astăzi, din patria noastră.

Mecanic de combaină minieră

Am ajuns dimineața la Lupeni. L-am căutat pe tânărul maistru miner Kăncea Irimia și un miner bătrân m'a îndreptat către un atelier. L-am găsit pe prietenul meu migălind deasupra menghinei o piesă mică de alamă. Mi-a răspuns vesel la salut și mi-a întins o mână mare, voinică.

— Ce lucrezi, tovarășe Kăncea — l-am întrebat?

— Ia, o nimica toată, o chichiță pentru haveza noastră...

— Păi dumneata te pricepi și la haveză?

— Hm, mi se pare că nu mă cunoști! Să vii în mină să-mi vezi mașina.

Am coborît în mină, l-am admirat lucrând cu haveza nouă sovietică. Apoi, treptat, i-am aflat povestea.

— Am învățat mineritul în Uniunea Sovietică și încă dela cei mai vrednici mineri, minerii Donbasului. Mi-a plăcut mult meseria aceasta și foloseam cel mai nimerit prilej de a mă specializa.

Am fost dat dela început să lucrez într'un șut cu un bătrân miner, tătar, un adevărat maestru în meseria lui!

Bătrânul lucra la haveză — o mașină ce atunci o vedeam pentru prima dată — și punându-și toată bunăvoința lui s'a străduit să mă învețe și pe mine — flăcău de prin părțile Ciucului — să mânuiesc această harnică mașină.

Intors la Lupeni, am luat în primire o haveză sovietică. Când am văzut-o — oaspete neobișnuit pe atunci în Valea Jiului — am salutat-o ca pe un prieten vechi. Aș putea să spun că emoții ca acelea nu-mi amintesc să fi avut vreodată până atunci. Nu știu ce depășiri de normă am avut, dar îmi amintesc că primeam salariu peste 2.500 lei lunar, și aceasta era ceva. Dar nu asta era cel mai important, ci faptul că aici în mina aceasta a noastră intrase o mașină nouă ce schimba cu totul munca. Minerii mai bătrâni au lucrat înainte aici cu târnăcoapele și cărau cărbunele cu vagonetele, iar eu sfredeleam acum straturi de cărbune cu o mașină pe care o învârteam ca pe o jucărie, iar ea mușca cu dinții ei sute de tone din pereții negri de cărbune.

Intr'o zi, văzui un grup de muncitori strânși în curtea minei. Vorbeau aprins, înghesuindu-se să vadă mai bine un lucru ce era în mijlocul lor.

— Ce-i? am întrebat eu.

— Ce să fie, o mașină — îmi răspunse un miner. Se zice că-i o combaină!

Am străbătut mulțimea și am ajuns în mijloc. Văzui într'adevăr o combaină, iar o plăcuță de metal arăta clar de unde sosea: „Donbas".

Am simțit cum o emoție caldă îmi încălzește inima, ca atunci când revezi după o lungă despărțire un prieten drag. Doar lucrasem și cu combaina, acolo, în Donbas.

Minerii o priveau și o judecau după închipuirea lor.

— Măi, ce să fie aceasta? Și poartă cărbunele, îl și încarcă?

— Inseamnă atunci că este mai ceva decât o haveză.

— Aceasta este o minune pentru noi minerii. Numai de ar fi mai multe.

— Nici o grijă, aveți numai răbdare! — am vorbit eu apropiindu-mă.

Unul din tovarăși m'a zărit și m'a luat cu asalt.

— Kăncea, măi, tu te pricepi! Ia arată-ne și nouă cum merge minunea aceasta...

Nu știu dece, dar în clipa aceea mi-am amintit de bătrânul tătar, de învățătorul meu.

„Iată-mă acum în rolul tău, bătrâne" mi-am zis, și m'am apucat să-i învăț — pe minerii noștri, meșteșugul mânuirii combainei. Erau printre ei și tineri, ca de pildă Corondi Iosif și alții. Să-l vezi cum lucrează acum cu combaina. N'ai să recunoști în el pe tânărul sfios și timid care venise în mină.

De atunci au mai venit tot felul de mașini: haveze, combaine, transportoare și trenuri electrice. Cu fiecare mașină nouă ce înlocuește un procedeu vechi, o profesie a trecutului întunecat, o nouă înfățișare prind orizonturile noastre subterane și o nouă muncă, mai ușoară, mai mecanizată, freamătă acolo în abataj. Dacă ai putea să bănuești câtă recunoștință către tot ceeace a adus această viață nouă aici în mină se găsește în cuvintele bătrânilor mineri: „Am scăpat de târnăcop și lopată. Nu mai suntem de acum șobolani ai pământului..."

Nu uita să scrii și despre asta. Așa, ca să se știe.

Operatoarea cinematografică din sat

Benke Iuliana este o fată veselă, prietenoasă, plină de viață și sănătate. Când o întâlnesc pe drum băieții și fetele din comuna Deta o întâmpină cu zâmbete și salutări prietenești.

— Veniți diseară la sală — le strigă ea din fugă. A sosit un film nou.

Cred că ați ghicit: Benke Iuliana este operatoare de filme la cinematograful comunal. Și nu numai atât: dacă ai sta să judeci, o mai bună propagandistă a filmului decât ea n'ai să găsești. Nu-i de mirare atunci că sala cinematografului este veșnic plină și până chiar și oameni mai vârstnici o opresc pe stradă și-i vorbesc cu respect.

Iuliana este fericită: tinerețea ei este plină de bucurii, și visul ei de totdeauna — de a ajunge operatoare de film — este acum un fapt împlinit.

Când era mică, în trecut, frumusețile orașului, cu luminile și străzile sale, o atrăgeau ca un vis îndepărtat. Copiii oamenilor cu stare în sat povesteau plini de îngâmfare minunățiile ce le văzuseră acolo, când fuseseră cu părinții lor.

S'au scurs anii: multe s'au schimbat de atunci. Intr'o zi, pe ulița mare a satului își făcu apariția o mașină mare, închisă, pe care scria cu litere albe: Caravana cinematografică. S'au strâns toți țăranii, cu mic și mare, în sala căminului cultural. S'a făcut întuneric și pe pânza albă întinsă au început să apară imagini. S'a terminat filmul, au intrat alți oameni și filmul a început din nou, doar Iuliana nu se mișca dela locul ei, de lângă operatori. Cerceta atentă cu ochii ei iscoditori aparatele de proecție, cutiile cu film, totul.

— Văd că-ți place meseria noastră, tovarășă — i-a spus la sfârșit operatorul. N'ai vrea să înveți și dumneata această meserie?

— Sigur că vreau — răspunse repede fata. Dar cum?

A îndrumat-o operatorul ce și cum să facă pentru a se înscrie la școală, și într'o zi de toamnă Benke Iuliana din Deta porni la oraș.

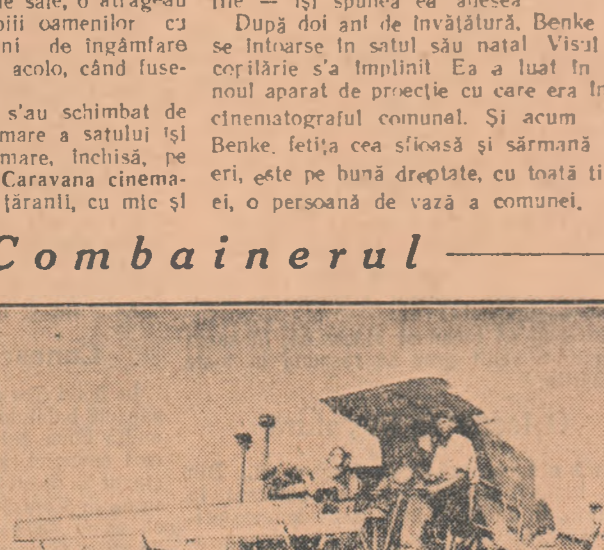
Nu i-a fost prea ușor la început fetei în școală. Dar a stăruit și a pus suflet.

— Am să învăț, trebue să birui greutățile — își spunea ea adesea.

După doi ani de învățătură, Benke Iuliana se întoarse în satul său natal. Visul ei din copilărie s'a împlinit. Ea a luat în primire noul aparat de proecție cu care era înzestrat cinematograful comunal. Și acum tânăra Benke, fetița cea sfioasă și sărmană de mai eri, este pe bună dreptate, cu toată tinerețea ei, o persoană de vază a comunei.

Combainerul

E vară. Soarele dogorește necruțător și un vânt molcom leagănă spicele grele ale holdei. In capătul ogorului gospodăriei a apărut o mașină mare, ca un uriaș din poveste. In duduitul cadențat al motorului, mașina a pornit peste valul auriu al grâului copt. Palele mașinii apucă spicele date în pârgă, cuțitele le retează și ele pornesc în sus spre batoză. In spate, ca un șuvoi nesfârșit de belșug, se revarsă în saci boabele grele de grâu. Aceasta este combaina. Deasupra, cu mâinile pe volan scrutează depărtările conducătorul acestei mașini minunate, combainerul. Este tânăr ca și tinerețea acestei meserii în patria noastră. Se numește Lazăr Ion, mecanic combainer la G.A.S. Romanu din comuna Nazâru-Brăila. In prima zi când a sosit mașina a secerat și treerat împreună cu ajutorul său Alexandru Burlacu recolta de pe 12 ha. Ca mâine întreaga recoltă a țării va fi culeasă cu asemenea combaine, iar în fiecare sat, va fi în plină înflorire meseria de combainer.

Inginer alimentar

O după amiază obișnuită de iarnă. In laboratorul de analize al întreprinderii de produse lactate „13 septembrie" din București era liniște. De jos, dinspre sălile de fabricație, răsuna zgomotul surd, egal, al mașinilor. La masa de cercetări, o tânără femeie, cu părul auriu revărsat peste gulerul alb al halatului, verifica la microscop compoziția microorganică a unui nou produs.

Alături, pe masă, se găsea un curs gros de facultate și pe pagina deschisă a unui caiet de însemnări un creion cu vârful ascuțit. Fata își desprinsese privirea din obiectivul aparatului și începuse tocmai să însemne câte ceva în caietul de observații, când ușa laboratorului se deschise și în cameră se ivi Dorotea Lenguceanu, chimista întreprinderii.

— Tovarășă Dinescu, vă cheamă tehnicianul șef. Este jos la fabricație.

Fata zâmbi și se ridică. Aici în laborator ea își petrece tot timpul liber. Face tot felul de cercetări și experiențe microbiologice — specialitatea și pasiunea ei din facultate; mereu este, însă, chemată jos, unde se desfășoară procesul de producție. Acest lucru nu o supără; din contră. Ea iubește în aceeași măsură și cercetările de laborator și munca practică din întreprindere, munca de producție efectivă.

Aceasta este Elena Dinescu, inginerul alimentar al întreprinderii. Fiica unor oameni modești din Buzău, ea a crescut și a învățat liceul acolo. Părinții își iubeau din suflet copila ce se dovedise atât de silitoare și visau în taină să o vadă medic. Dar Lenuța lor a îndrăgit chimia industrială, în ramura sa alimentară. Pe atunci în țară nu exista o facultate cu o asemenea specialitate. In toamna lui 1948 a luat ființă Institutul de Industrie Alimentară. Tânăra Dinescu se înscrise aici și după absolvire, odată cu prima promoție de ingineri alimentari ai institutului, a fost trecută în producție.

Munca aceasta i-a plăcut dela început și odată cu producerea în serie a produselor dietetice noi, ce niciodată nu au fost făcute în țară, dragostea ei față de această muncă a crescut cu fiecare zi deoarece este plină de evenimente, străduințe și realizări.

Să mai spun ceva despre ea: visează să lucreze într'un laborator modern pentru cercetări microbiologice și să plece în Uniunea Sovietică pentru specializare. Are o prietenă: Fulga Fani, colegă de facultate. De multe ori se gândește la ea și atunci o ușoară invidie o cuprinde. Fulga a plecat de vreo lună în U.R.S.S. să studieze acolo microbiologia. Și-au făgăduit că-și vor scrie. Scrisorile colegei vor fi dese și cuprinzătoare: vor conține câte puțin din ceeace învață ea acolo. Așa s'au înțeles la plecare.

Dispecerul secției automate

In curtea largă a Uzinei de tractoare din Orașul Stalin răzbate, acoperind pe celelalte, un zgomot infundat, ca un vuet neîntrerupt. Muncitorii s'au obișnuit cu el și totuși când trec pe acolo, prin dreptul acestei săli se opresc și privesc cu multă curiozitate prin ferestrele luminoase, mașinile mari automate, instalațiile și utilajul uriaș așezat cu chibzuială și calcul în bandă rulantă. Se întâlnesc câte doi-trei și discută — în glas cu tonul admirației muncitorului care își iubește mașina — în ochi cu sclipirea dorinței de a lucra acolo.

— Privește, ce mașini! Ce uriașe sunt și câtă forță cuprind în ele!

— Privește plăcuța dela mașina aceasta de aici. Arată că-i din Uniunea Sovietică, Uzinele Chirov...

Aceasta este secția automată a Uzinei de tractoare din Orașul Stalin. Ea a fost instalată cu patru ani în urmă, dar adevărata ei automatizare, organizare și dispunerea mașinilor în lanț, dezvoltarea și utilarea ei cu cele mai moderne mașini automate și semiautomate, acesta a fost un proces care s'a desăvârșit cu fiecare zi care trecea, cu fiecare ceas de succese ce cereau o nouă metodă de lucru.

Muncitori ce în urmă cu ani nu aveau nici o calificare, conduc acum uriașele mașini și agregatele automate, supraveghează procesul mecanic, automatizat, de fabricație. Un astfel de om este tânărul Cramarciuc Zaharia dispecerul acestei secții. El a început, ca oricare, simplu muncitor dela banc. Ar fi visat el în anii grei ai uceniciei când pilea istovindu-se o piesă prinsă într'o menghină veche, că va conduce într'o zi o întreagă secție automatizată, inima vie a unei uzini? N'a fost ușor să ajungă aci, să capete pregătirea și specializarea necesară, cum nu este ușor nici să o conducă acum. Dar energia și priceperea tânărului s'au împletit armonios cu voința sa de a învăța, cu agerimea minții sale. Intre el și muncitorii secției sale — ce sunt acum doar supraveghetori ai procesului de producție — există o legătură puternică ca aceea ce-i leagă pe oamenii porniți la un drum spre aceeași țintă.

L-am văzut la lucru. Era parcă peste tot: printre mașinile ce uruiau surd, alături de unul sau altul dintre mânuitorii semiautomatelor, sfătuindu-se cu tinerii din brigada complexă sau în biroul controlului de calitate. Toți îl iubesc și îl respectă — tineri și meșteri bătrâni, — căci împreună cu muncitorii și din mijlocul lor s'a ridicat tânărul Zaharia dispecerul secției. L-au propus de curând stahanovist — primul tânăr dispecer stahanovist — și pe bună dreptate au făcut propunerea. Căci, dacă judeci, cui se datoresc în bună măsură succesele de care se bucură secția? Tânărul Schuler Adalbert, strungarul din brigada complexă, spunea zilele trecute că niciodată nu ar fi obținut drapelul de stahanovist dacă nu ar fi primit ajutorul dispecerului, al prietenului său. Și tânărul Szacs Gheorghe și stahanovista Oană Florica au primit deseori sfatul prețios și sprijinul tânărului dispecer.

Muncitorii i-au aflat un obicei, pe care îl înțeleg și îl respectă. Când de afară din curte răzbate zgomotul uniform al tractoarelor ce părăsesc uzina, tânărul dispecer iese grăbit. Privește îndelung neastâmpărul mașinilor ce parcă ar voi să plece mai repede și zâmbește mulțumit. Acolo, în adâncurile angrenajelor de oțel, stă întreaga muncă, străduința oamenilor din secția lor. Le petrece cu privirea până departe ca un salut cald către cei ce le primesc: Drum bun, spre ogoarele patriei, soli ai vieții!

Cercetătorul miciurinist

Tânărul inginer Cociu Vasile ridică privirea de pe referatul ce-l avea în față. Își scoase ochelarii cu ramă subțire și-și frecă ochii obosiți, cu gestul său obișnuit. Acum putea privi clar prin fereastra mare a laboratorului unde se retrăsese înainte de a intra în ședință, arborii bătrâni din curtea Institutului. „Și iarna aceasta care nu se mai sfârșește" — gândi el încludat. Aștepta cu nerăbdarea cercetătorului pasionat de munca sa, venirea primăverii pentru a ieși din nou pe câmp, să simtă în piept mirosul pământului reavăn, mustind de sevă. Acolo, printre plantele și arborii pe care îi cultiva și-și experimenta cercetările, era toată viața și activitatea sa — cel mai neutilat, dar cel mai complex și perfect laborator de cercetări miciuriniste — ogorul.

In vara aceasta va merge la Fundulea. Acolo va fi un nou câmp de experimentare a lucrărilor sale. Va complecta caietul de observații a noilor soiuri de prun, cais, piersic și cireș, ameliorate și îmbunătățite calitativ printr'un șir neîntrerupt de procedee miciuriniste de hibridare sexuată artificială, educarea hibrizilor printr'o agrotehnică diferențiată și prin mentorare.

Văzu în gând pe cumpărătorul — un om al muncii — care va lua în mână fructul obținut de el: un măr mare, de vreo 500—600 grame, cu carnea tare, gustos și aromat. Va fi desigur încântat și mulțumit. Pentru el, pentru bucuria acestui anonim cumpărător se străduește cercetătorul miciurinist.

Tânărul cercetător își amintește bine cum s'a născut în el dorința de a obține o nouă specie de cais și prun. Își instalase în vara anului trecut câmpul de experimentare lângă o gospodărie în comuna Buda. Incepuse să lucreze, când într'o zi țăranii din gospodărie, aflând rostul cercetărilor sale pe câmp, veniră la el rugându-l să-i scoată din încurcătură. Cultivaseră pe un pământ de luncă niște vinete care crescuseră bogat, adevărate tufe, dar în schimb nu dăduseră fruct, adică principalul lucru. Tânărul cercetător merse acolo și stabili prin analizele sale că pământului îi lipsea fosforul necesar creșterii fructului, având în schimb prea mult azot, care favoriza creșterea tulpinelor. Propuse atunci ca pământul să fie tratat cu granule de fosfor și recolta fu salvată. Oamenii mulțumiră din suflet tânărului inginer. Peste câtva timp un țăran veni la el și-i spuse că în satul lor este un zarzăr ce trăiește de peste 70 de ani. Miciurinistul fu surprins și o ideie se născu în mintea sa. Dacă ar altoi pe butucul unui asemenea zarzăr, hibridul unui cais, cu un fruct superior, dar căruia îi lipsește rezistența și vitalitatea? Peste câteva zile câmpul său de experimentare se îmbogăți cu un nou soi de cais. Spre toamnă, un alt țăran îl întâmpină pe drum și fără să adauge ceva îi întinse o ramură de prun cu zeci de fructe mari cărnoase îngrămădite ca un ciorchine.

...Cercetătorul se ridică, pe sală se auzea freamătul începerii ședinței de expunere a cercetărilor. Privi încăodată fotografia lui Miciurin prinsă în peretele laboratorului și zâmbi cald. Acum știa cum își va începe expunerea referatului său.

Creatorul filmelor de desene animate în culori

— Am ajuns — îmi spune însoțitorul. Aici este studioul! Am intrat într'un birou mare, luminos, unde lucrau aplecați deasupra unor mese, câțiva tineri.

— Secția de fazare și creiare a filmului — mă lămuri tovarășul Matty Aslan, unul din desenatorii principali ai studioului. Aci se creiază eroii filmului după scenariul regizoral, se fac scenele principale și se trece la fazarea personagiilor — adică la mișcarea lor potrivit acțiunei ce se desfășoară. După aceea se trece la secția animație. Aici filmului i se adaugă imaginile intermediare între elementele principale create de fazator. Decoratorul desenează apoi cadrul în care se desfășoară acțiunea în raport cu tema filmului și când toate scenele — sute și mii de asemenea desene — sunt gata, se începe operația tehnică de colorare, de filmare, reproducere, turnare și însfârșit după multă muncă de finisare.

Priveam încântat desenele de pe masa fazatorului și ascultam vorba repezită și entuziastă a creatorului de desene.

— Aci, vezi, suntem numai tineri. Dealtfel și această meserie este tânără la noi în țară. Iată pe utemistul Mustețea Constantin. Acum doi ani și-a terminat stagiul militar și nu știa încotro să o apuce. Era dornic de o muncă interesantă, entuziastă. A venit aci, la studioul nostru ce abea se înfiripase. A lucrat la început la secția animație — o muncă stăruitoare, migăloasă dar tot atât de importantă în elaborarea filmului ca și celelalte. Impreună cu alți tovarăși a făcut animația la filmele „Cei doi iepurași", „O poveste cu ursuleți", și „Marinică". Acum după ce a căpătat siguranță și precizie, face mișcarea la noul film în lucru „Fetița cu codițe" și nu-i departe ziua când va deveni desenator principal, responsabil de film. Așa cresc la noi tinerii...

La secția decor m'a întâmpinat un tânăr blond, slăbuț cu un zâmbet prietenos pe buze: utemistul Octav Catrici decoratorul principal.

Fiul unui pensionar din Suceava, tânărul Catrici și-a făcut cunoscută încă din școală înclinația pentru desen și voința de a se dedica cu tot sufletul acestei arte. Talentul acesta nu prea a fost pe placul bătrânului Catrici care ar fi vrut să-și vadă fiul inginer constructor undeva pe un șantier. Dar tatăl, nu s'a putut împotrivi voinței băiatului și în toamna care urmă tânărul Catrici era student la Institutul de Arte Frumoase din Iași. După absolvire, tânărul a fost repartizat la noua secție de desene animate înființată pe lângă studioul de filme artistice din București. Aci a început să colaboreze la filmele care au fost prezentate până acum iar la filmul „Marinică" a lucrat decorurile.

— Cât de frumoasă este meseria noastră, mi-a spus el. Mergi la un cinematograf și vezi timp de zece sau cincisprezece minute un film de desene animate. Iți place, râzi din toată inima dar nu bănuești câtă muncă, străduință, perseverență, încercări nereușite, retușuri, într'un cuvânt munca a zeci de oameni se împletește aci pentru el. Dar munca aceasta îmi place. In ea am găsit satisfacția unui lucru înfăptuit cu drag. In studioul acesta am simțit adevărata conștiință a frumuseței meseriei pe care mi-am ales-o.

Ridicarea cadrelor artistice este o problemă mereu pe ordinea de zi a activității conducerii. Este drept, calificarea la locul de muncă s'a dovedit un mijloc pentru obținerea acestui lucru, dar nu este încă totul.

Deaceea, în cadrul cursului de cunoștințe profesionale, câte unul dintre cei mai pregătiți artiști și tehnicieni din diferite secții ține referate săptămânale. Obiectele curente sunt: practica de desen, perspectivă, istoria cinematografiei, lecții de tehnică, pedagogie, etc.

— Pentru mine, vorbi din nou tânărul decorator, cel mai bun profesor a fost regizorul sovietic I. Vano. Studiez tot timpul cartea sa „Filmul desenat" ca și cealaltă „Filmul de multiplicație" de Plușco, regizorul filmului „Sadco" și I. Vano. In paginile acestor cărți de specialitate — am găsit răspuns la multe din greutățile de care m'am lovit în munca mea practică. Și, în afară de aceasta, regizorul sovietic Nemolaev care a stat în țara noastră vreme de un an, venea adesea pe aici îndrumându-ne primii pași în arta aceasta atât de tânără.

— Nu suntem chiar prea mulți acum — continuă cu înflăcărare tânărul — dar peste câteva luni 15 studenți vor absolvi Institutul de Artă Cinematografică, la secția desen animat. Când ne vom muta la Buftea, în centrul cinematografic ce se construește acolo vom avea în studiourile noastre peste 250 de tovarăși. Atunci vom turna mult mai multe filme pentru micuții noștri prieteni.

Constructor de case prefabricate

Inchipuește-ți că pleci dimineața, ca deobicei, la lucru. Treci pe lângă locul viran de lângă căsuța ta gândindu-te, ca în fiecare zi, că ar trebui să se facă ceva și acolo. Strada e liniștită, deabia a început freamătul harnic de dinaintea orelor de muncă.

Te-ai întors după prânz dela lucru și un prieten pe drum ți-a spus zâmbind șiret că ai vecini noi și încă o casă pe stradă.

Zâmbești: este o glumă! Care casă, unde? Doar azi dimineață... Alergi într'un suflet și... nu-ți vine a crede ochilor. Alături de căsuța ta pe fostul loc viran se ridică o casă mare, luminoasă. Noii vecini așează fericiți lucrurile prin camerele încăpătoare. Este un vis sau aceasta va fi posibil peste sute de ani? Nu! Am văzut cu câtva timp în urmă câțiva muncitori, sub conducerea unui tehnician, făcând lucrul acesta în câteva ore. Pe locul curățat, macaraua așezase un planșeu de beton, iar după aceea ridica din nou un perete. Lucrătorii țineau peretele prefabricat pentru a suda dispozitivele de legare cu celelalte părți. Blocurile masive de beton spumos cu armături de oțel alcătuiau pereții unor locuințe tip alcătuite și împărțite cu chibzuială. Blocurile aveau deschizături prin care treceau conductele de instalație electrică și sanitară. Deasupra, un alt planșeu de beton forma acoperișul. In câteva ore legăturile au fost sudate, închelate și locuința, un tot solid, armonios, și confortabil a fost gata. Asta s'a întâmplat cu un timp în urmă și era prima casă experimentală. Acum, inginerii Vianu și Băcanu din Ministerul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții au pus la punct planurile pentru a extinde aceste lucrări și a le da o dezvoltare din ce în ce mai mare.

La întocmirea proiectelor și a calculelor constructorii noștri s'au folosit de documentația tehnică sovietică. In U.R.S.S. construirea caselor prefabricate nu mai este un lucru nou. Incă din 1944, s'au construit case cu 1-3 etaje iar în 1950 s'a trecut la ridicarea în serie a clădirilor prefabricate de 8 etaje cu 96 de apartamente pentru oamenii muncii. Odată cu venirea primăverii va începe și la noi construirea pe scară mare a unor case prefabricate.

O meserie veche cu un conținut nou

— „Tot ceeace am învățat aici despre higiena îngrijirii vitelor va trebui să aplicăm practic în munca noastră. Acolo în grajduri, la fermă, va fi seminarul lecției noastre de astăzi."

Tânărul inginer zootehnist tăcu și se ridică, semn că lecția se sfârșise. In timp ce brigadierii, tehnicienii, mulgătorii, și îngrijitorii părăseau, discutând aprins despre cele învățate, sala de cursuri a școlii profesionale, inginerul Lucian Hönig își strânse grăbit cărțile și notițele. Mai avea multe de făcut în ziua aceea. Mai întâi calcularea cotelor de nutreț. După aceea supravegherea mulsului, higiena grajdurilor, tratarea vitelor bruceloase și câte altele.

Cineva tuși stăruitor în sala pustie. Inginerul ridică privirile și recunoscu lângă ușă statura voinică a brigadierului Toma Balteș. Zâmbi. Ca întotdeauna brigadierul îl aștepta după orele de cursuri pentru a face împreună inspecția grajdurilor, a maternităților și a îngrășătoriilor. Au pornit împreună pe aleea acoperită de nea.

— Dacă zilele acestea nu sosește nutrețul, nu știu cum vom ieși cu planul — începu brigadierul.

— Va veni, tovarășe Balteș, va veni; fii fără grijă. Iată ieri a sosit un prim transport. Puțin, ce-i drept, va ajunge pentru câteva zile, dar așteptăm azi sau mâine încă ceva. Ai fost pe la crescătoria de viței? Ce-i pe acolo?

— Frumoși, sănătoși; zburdă veseli în grajd. A fost o zi frumoasă astăzi și au simțit, pe semne, în nări, mirosul primăverii nu prea îndepărtate.

Este de mult în fermă brigadierul și întotdeauna fața lui aspră se luminează când se vorbește de vițeii crescătoriei, mândria lui.

Nu sunt de o vârstă, inginerul și brigadierul. Nici nu seamănă și fiecare are un fel al lui de a fi; preferințe, preocupări și gusturi deosebite. Dar se înțeleg de minune, când este vorba de îngrijirea vitelor, de vindecarea celor bolnave, de mărirea producției de lapte. Se ajută și se complectează unul pe celălalt: specialitatea și străduința inginerului, entuziasmul și voința sa cu bogata experiență, cunoașterea practică a problemelor de zootehnie și dragostea mare pentru vite a brigadierului.

Viața U.T.M.

Sarcini concrete tuturor utemiștilor

In urmă cu vreo două luni, într'o seară după lăsarea lucrului, toți membrii comitetului U.T.M., ne-am adunat într'o ședință. Pe fiecare ne preocupa o problemă importantă asupra careia ne atrăsese atenția de mai multe ori tov. Aur Balcu, secretarul organizației de partid. Era vorba de faptul că la noi, deși sunt mulți utemiști, numai o mică parte din ei duceau o activitate adevărată; mulți utemiști nu aveau sarcini concrete de îndeplinit, nu participau intens la viața de organizație.

Ar fi bine să ne gândim atent, care utemiști nu au sarcini de organizație, a spus utemistul Barac Mișu. In felul acesta vom vedea ce ajutor trebue să dăm acelora care întâmpină greutăți și cum să-i antrenăm pe toți utemiștii într'o activitate susținută de organizație.

Noi am fost de acord cu propunerea lui. In urma controlului făcut, am constatat că din cei 56 membri ai organizației noastre de bază, majoritatea nu aveau de îndeplinit nici un fel de sarcini pe linie de organizație. Ne-am dat seama că aceasta era una din cauzele principale care a făcut să nu putem îndeplini la timp și în cele mai bune condiții unele sarcini. Era deci necesar să luăm imediat măsuri de îndreptare a acestei situații.

Ceeace începusem acum să facem, trebuia realizat încă de mult. Trebuia să ne dăm seama că educația comunistă a tineretului nu se face numai prin ședințe și prelucrări. Era necesar să înțelegem ca atunci când fiecare utemist are o misiune de dus la îndeplinire, când este controlat și ajutat, el se simte mult mai legat de organizație, iar munca merge mai bine. Tocmai pentru a lichida această lipsă, noi am trecut la repartizarea de sarcini concrete utemiștilor. Astfel utemiștii Sofran Dumitru, Didi Mihalache și Ion Mihalcea au primit sarcina să ajute munca colectivului gazetei de perete din gospodărie. Utemistele Adriana Neagu și Polixenia Marin, au primit sarcina să discute și să mobilizeze pe tinerii Ion Popa, Valeria Ionită, Dumitra Alexandru, Maria Barbu și Victoria Istrate, care lipseau uneori fără un motiv temeinic dela studiul politic. Datorită acestui fapt, acești tineri privesc cu mai mult spirit de răspundere participarea lor la învățământul politic. Ei vin acum regulat la cursul seral în care sunt încadrați.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, a elaborat o serie de măsuri menite să ducă la lichidarea rămânerii în urmă a agriculturii, la creșterea producției agricole și animale, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Infăptuirea practică a acestor măsuri depinde în mare măsură de extinderea metodelor agrozootehnice avansate, de ridicarea nivelului cultural și tehnic al oamenilor muncii din agricultură. Organizația noastră de bază, a acordat în ultimul timp o mai mare atenție însușirii de către utemiști și tineri a cunoștințelor agrozootehnice. Unii utemiști, printre care Gheorghe Savu și Gheorghe A. Popa, au primit sarcina să urmeze cu regularitate cursul agrozootehnic care s'a înființat în gospodărie. Și aceasta pentrucă deși s'au înscris la curs, ei nu participau cu regularitate la lecții și seminarii. Utemistul Constantin Ivanciu care are multă experiență în îngrijirea și creșterea vițelor, a primit sarcina să împărtășească din experiența muncii lui utemistului Constantin Staicu care a fost de curând repartizat să muncească în sectorul zootehnic. Datorită ajutorului primit, Constantin Staicu muncește acum mult mai bine. El dă vacilor să mănânce așa cum a fost îndrumat: în afară de furaje, sfeclă tocată și amestecată cu tărâțe conform normelor; le adapă de trei ori pe zi și se îngrijește ca așternutul lor să fie întotdeauna uscat și călduros.

Alți utemiști au primit sarcina să se ocupe de tineri care și-au exprimat dorința să intre în rândurile Uniunii Tineretului Muncitor. Acești tineri au fost antrenați la acțiunile organizației de bază, li s'a recomandat să citească unele cărți și ziare, au fost chemați la adunările generale deschise, și au primit chiar unele sarcini pe linie de organizație. Iată câteva exemple în această privință. In brigada de câmp, a venit să lucreze nu de mult și tânărul colectivist Nicu Petcu. La început ei se simțea stingher, nu cunoștea pe nimeni și s'a mai mult retras. Utemistul Constantin Ivanciu a primit sarcina să se ocupe de el, să citească împreună unele articole din ziare, să-l atragă la diferite acțiuni ale organizației de bază. Ivanciu a discutat mult cu Petcu. A început să-i vorbească despre frumusețea vieții de organizație, despre munca tinerilor care au devenit utemiști cât și despre exemplul minunat al comsomoliștilor. El a fost invitat la o adunare deschisă a organizației, unde tânărul a văzut cum discuta utemiștii, cum hotărăsc laolaltă măsurile necesare pentru îmbunătățirea muncii. In acest fel Nicu Petcu a înțeles conținutul înalt și frumos al muncii de organizație și marea cinste de a fi utemist. Atât el cât și tinerii Ilie Radu, Ceparu Georgeta, Finarea Florea, Moise Dumitra și Matei Dobrița, au cerut să fie primiți în U.T.M., devenind în scurt timp utemiști de nădejde ai organizației noastre de bază.

Pentruca sarcinile încredințate să contribuie la educarea utemiștilor, comitetul organizației de bază U.T.M. trebue să-i cunoască pe utemiști să țină seamă în repartizarea sarcinilor de dorințele, de pregătirea și aptitudinile lor. Pornind dela acest principiu noi am reușit să obținem unele succese în muncă. Cunoscând de pildă că utemiștii Mundache Nicolae, Gheorghe A. Popa, Constantin Badea, Staicu Constantin, Ion O. Ganea, Elena Alexandru și alții doresc să muncească în sectorul zootehnic al gospodăriei, noi am stat de vorbă cu fiecare în parte, ne-am sfătuit apoi și cu tov. Zaharia Ștefan președintele gospodăriei, care a fost de acord cu propunerea tinerilor. După aceea tinerii au fost repartizați în sectorul zootehnic și li s'au dat unele sarcini concrete. Astfel utemistele Dumitra Alexandru și Elisabeta Popa care vor munci la stupine, au primit sarcina ca în trei luni de zile să se specializeze în creșterea și îngrijirea albinelor. Utemistul Ion O. Ganea a primit sarcina să se pregătească cât mai bine în cadrul cursului ce se va începe peste câtva timp, pentru specializarea lui în problema însămânțării artificiale [illegible]. Noi ne-am propus deasemenea să organizăm în sectorul zootehnic și un post utemist de control, care își va începe [illegible] activitatea.

Repartizarea sarcinilor nu constitue însă totul în activizarea utemiștilor. Experiența ne arată, că utemiștii oricât de activi ar fi, dacă nu sunt controlați și ajutați în mod practic să învingă greutățile, sarcinile rămân neîndeplinite, iar munca organizației suferă. Iată un exemplu în această privință. Acum câtva timp utemista Filora Ioniță a fost numită propagandistă a unui cerc politic. Ea a primit bucuroasă această sarcină și a muncit bine la început.

Cu timpul însă lucrurile s'au schimbat. Propagandista nu se mai îngrijea de felul cum studiază tinerii, nu se pregătea suficient pentru lecții și seminarii. Comitetul organizației de bază U.T.M. nu s'a grăbit să ia măsuri pentru sancționarea ei, ci a căutat să stea de vorbă cu ea, să vadă din ce cauză nu-și duce munca cum trebue. Discutând cu tov. Filora noi am constatat că nu e nepăsătoare față de această sarcină, că are bună voință, dar nu este destul de consecventă și atunci când a întâmpinat unele greutăți, n'a știut cum să le birue. Atunci ne-am dat seama că și noi, membrii comitetului, purtăm o vină serioasă pentrucă nu am controlat-o și ajutat-o suficient. Discutând și criticând-o, pentru lipsurile pe care le-a avut noi i-am arătat totodată tovarășei Filora și cum trebue să înlăture greutățile, cum să-i mobilizeze pe tineri la cursuri, i-am vorbit cu multă căldură despre frumusețea muncii de propagandist, reușind astfel să aprindem în sufletul ei dragostea pentru această muncă. Astăzi tov. Filora se ocupă cu mai multă grijă de activitatea cercului politic.

Spre deosebire de trecut când un număr mic de utemiști aveau sarcini concrete, pentrucă noi căutam să facem totul singuri, lipsindu-ne de sprijinul prețios al utemiștilor și tinerilor, astăzi am înlăturat în mare măsură sectarismul din munca noastră. Totuși nu putem spune că am făcut tot ce aveam să facem în această privință. Mai sunt și acum cazuri când unii utemiști ca Ivanciu Constantin, Sofran Dumitru, [illegible] care își îndeplinesc conștiincios sarcinile primite, sunt supraîncărcați cu sarcini. Acum noi știm că această practică de a activiza numai pe unii utemiști este dăunătoare muncii noastre și facem totul ca să o înlăturăm cât mai urgent.

In organizația noastră de bază, s'a încetățenit un bun obicei. In cadrul unor adunări generale se face o scurtă informare despre modul în care își îndeplinesc utemiștii sarcinile primite. Aceasta are un mare rol educativ, face să crească simțul de răspundere al utemiștilor, duce la întărirea întregii munci de organizație.

Succesele noastre în activizarea utemiștilor se datoresc în cea mai mare parte îndrumărilor și ajutorului primit dela organizația de partid, dela comuniștii din gospodărie. In afară de faptul că noi am fost îndrumați deseori să ne [illegible] întreaga masă de tineri, să-i ajutăm în activitatea lor, secretarul organizației de partid, președintele gospodăriei și alți comuniști vin deseori la adunările noastre generale, ne ajută în repartizarea sarcinilor, în organizarea controlului îndeplinirii sarcinilor.

Folosind mai departe ajutorul organizației de partid, întărind munca concretă, răbdătoare cu fiecare utemist și tânăr în parte, noi suntem hotărîți să îmbunătățim neîncetat activitatea organizației de bază, să muncim neobosit pentru înflorirea gospodăriei noastre colective.

DUMITRU NICOLAE
secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sârbu"-Călărașii Vechi

Colectiviștii învață limba rusă

Au trecut de atunci mai bine de patru luni. In perioada campaniei agricole de toamnă, țăranii muncitori din comuna Tudor Vladimirescu aflară că la Arad sosise delegația colhoznicilor sovietici care ne vizita țara.

Dornici de a afla cât mai multe din experiența lor, membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" au format o delegație în frunte cu președintele, pe care au trimis-o la Arad.

Până seara târziu au stat de vorbă colhoznicii sovietici cu colectiviștii din comuna Tudor Vladimirescu. Le-au împărtășit din experiența lor, le-au vorbit despre metodele lor de muncă, despre noile varietăți de plante care sunt semănate pe ogoarele lor.

Marin Ionescu, unul dintre colectiviștii din delegație a vrut să discute mai amănunțit cu oaspeții despre grâul ramificat. Dar translatorul era ocupat peste măsură și nu-l putea ajuta.

— Ce bine ar fi fost să fi putut vorbi așa cu ei chiar în limba rusă, se gândea el; deasemeni, la noi la colectivă vin o sumedenie de broșuri, de ziare și reviste sovietice și eu mă uit la ele fără să înțeleg nimic din ce scriu. Trebue neapărat să învăț limba rusă.

Și când tovarășii dela A.R.L.U.S. au venit în colectivă să înființeze cursul de limba rusă, primul care s'a înscris a fost Ionescu Marin. Apoi s'au mai înscris Hârlău Anton, Ștefan Parfenie, socotitorul gospodăriei, Lupașcu Gheorghe, secretarul organizației de bază UTM, utemistul Covaci Ambrozie și încă mulți alții.

In fiecare luni seară elevii cursului sunt prezenți la sediul gospodăriei. Insă Ionescu Marin își începe activitatea pentru cursul de limba rusă încă de dimineață. Luni el trece pe la casa fiecărui cursant să-i amintească că seara se ține cursul, și nu uită niciodată să-l întrebe pe fiecare cum stă cu lecția. Iar dacă vreunul nu știe, Marin se grăbește să-l ajute.

Anton Hârlău caută și el să-și folosească cât mai bine timpul liber. Până acum și-a scris înainte trei lecții. Cât despre citit, a citit tot manualul. Și într'adevăr, roadele se văd: la toate întrebările puse de profesoară el răspunde cu siguranță. Hârlău Anton pe lângă manual, a început să citească cu regularitate unele broșuri de specialitate; ori de câte ori nu înțelege ceva, se duce la profesoară să-i arate cum trebue să traducă.

Cel mai în vârstă dintre elevi este Țăranu Constantin. In ciuda celor peste 60 de ani, el este unul dintre elevii fruntași. Știe să vorbească puțin rusește; a învățat încă de mic dela tatăl lui, dar cu asta nu se mulțumește. Vrea să cunoască bine limba rusă și totodată să poată citi și scrie corect.

Dealtfel, de pe acum, cu toate că nu știe prea bine să citească, el se străduește să urmărească reviste și ziare sovietice.

★

Se înserase. Echipa condusă de tovarășul Ionescu Marin, fruntașul gospodăriei, terminase lucrul. S'au adunat cu toții în sediul colectivei. In camera bine încălzită, radioul transmitea un cântec popular românesc. Tovarășul Ionescu Marin deschise vorba:

— Astăzi am muncit bine; am curățit de boabe peste 3000 kg. porumb. Totuși nu sunt mulțumit. Cu aceeași muncă s'ar fi putut da mai mult porumb. Noi nu am organizat locul de muncă, și am lăsat știuleții departe de mașină, ca apoi să-i cărăm cu coșul. La gura de jos am lăsat boabele să se risipească și apoi am fost nevoiți să le strângem cu mâna.

Au hotărît apoi cum să-și organizeze mai bine munca.

La un moment dat, muzica transmisă la radio a încetat. Crainica anunță: „Transmitem ora de limba rusă".

Tovarășul Parfenie s'a desprins din grupul celor ce discutau și s'a dus la radio să asculte. L-au urmat și alți colectiviști, mai ales dintre cei care urmează cursul de limba rusă. Până la sfârșitul orei, elevii au învățat multe lucruri noi.

...Cu toate că era o oră târzie, în sediul gospodăriei tot mai ardea lumina. Ștefan Parfenie stătea aplecat asupra mesei. In fața lui era revista sovietică „Molodoi Colhoznic".

Multe din articolele interesante publicate aci, ar vrea el să le citească. Cuvintele pe care nu le cunoaște și le notează și apoi, după ce le află înțelesul face traducerea complect.

Tovarășa Sănduțu, profesoara cursului de limba rusă din gospodărie, își dă mult interes pentru ca toți elevii să-și însușească bine materia. Ea se îngrijește de fiecare elev în parte pentru ca niciunul să nu plece dela oră fără să cunoască tot ce s'a predat.

Elevii cursului de limba rusă se pregătesc acum intens: în curând vor avea loc seminariile recapitulative.

De multe ori, seara, după ce au terminat cursul, ei mai rămân puțin pentru ca tovarășa Sănduțu să le citească și să le traducă articole din reviste sau broșuri de specialitate.

Dacă drumul te va duce la anul în gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din comuna Tudor Vladimirescu, desigur că vei găsi mulți oameni care citesc ziarele și revistele în limba rusă și care, învățând din ele, aplică cu spor înaintatele metode de muncă sovietice.

ADRIAN MOISESCU

Unii gospodari, alții neglijenți

Școala Medie Tehnică de Construcții nu are local propriu, ci folosește localul școlii medii de 10 ani — băieți.

Era de așteptat deci, ca localul școlii, îngrijit de doi gospodari să se găsească permanent într'o stare excelentă de ordine și curățenie.

Realitatea însă a fost alta. Elevii ambelor școli s'au dovedit neglijenți față de starea școlii în care învață. Nici nu le păsa de murdăria și dezordinea care domnea în școală.

Situația aceasta nu făcea cinste nici uneia dintre cele două școli, iar elevii în loc să se apuce de muncă în această direcție, se mărgineau numai la a arunca vina unii pe alții.

La un moment dat conducerea școlii noastre de construcții a ajuns la concluzia că această situație este intolerabilă. S'a făcut apel la elevi, care mobilizați de organizația de bază U.T.M. au pornit cu entuziasm la muncă, pentru intronarea în școală a ordinei și curățeniei. Campania aceasta a dus la obținerea unor rezultate foarte bune. Atenția și seriozitatea cu care comitetul organizației de baza U.T.M. a condus această acțiune, stimularea și canalizarea entuziasmului elevilor, sprijinul prețios primit din partea tovarășilor noștri profesori, au făcut ca într'un timp scurt, școala să devină de nerecunoscut.

Geamurile strălucesc acum de curățenie iar perdeluțele ieșite din mâinile harnice ale fetelor dau claselor un aspect sărbătoresc. Elevii au reparat băncile stricate care zăceau prin colțuri, tablele care nu erau în bună stare etc.

In această acțiune, s'au evidențiat în mod special elevii anului III-B, utemiștii ca Gânju Marieta, M. Natansohn, Platon Alexandrina și alții.

După exemplul celor citite în cartea „Prietenii mei comsomoliștii" de Cropaciova, s'au organizat în școală brigăzi de serviciu. Este o formă care a contribuit într'o măsură considerabilă la ridicarea simțului de răspundere față de bunul statului. Atmosfera ce domnește astăzi în școală umple inimile noastre de o legitimă mândrie.

Bucuria muncii noastre este însă umbrită de mâhnirea ce ne-o provoacă atitudinea tovarășilor dela școala medie de 10 ani — băieți. Pe lângă faptul că ei nu au contribuit cu nimic la acțiunea noastră, purtarea lor constitue pentru noi o piedică. Astfel ei continuă să nu păstreze cu grijă bunul obștesc, cum ar fi de exemplu, băncile sau geamurile. Clasele în care învață ei rămân de cele mai multe ori murdare. Atrăgându-le atenția asupra purtării lor, unii dintre ei ne-au răspuns prin aceeași atitudine de totală nepăsare pe care noi o condamnăm aspru.

Ar fi bine ca organizația de bază U.T.M. dela școala medie de 10 ani — băieți să ia în discuție, eventual în cadrul unei adunări generale, atitudinile elevilor care se poartă neglijent cu bunurile școlii. Suntem convinși că în urma unei asemenea discuții, elevii dela școala medie de 10 ani—băieți din Bacău își vor schimba radical atitudinea lor și vor fi alături de noi în lupta pentru o gospodărire atentă și chibzuită a școlii — bunul nostru, al tuturor.

MINODORA BUGANU
elevă în anul IV
Școala Medie Tehnică de Construcții
Bacău

Informații

Sâmbătă seara la Facultatea de Științe Juridice din București s'au încheiat lucrările consfătuirii cu cadrele de conducere ale instituțiilor de învățământ superior din întreaga țară.

In încheierea consfătuirii, acad. I. Murgulescu, ministrul Invățământului, a expus măsurile ce trebuiesc luate pentru continua îmbunătățire și dezvoltare a învățământului superior.

★

La Casa Agronomului din București s'au încheiat sâmbătă dimineață lucrările consfătuirii inginerilor și tehnicienilor pomicultori și viticultori din întreaga țară, organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Tov. M. Gogioiu, director general al Direcției Generale a Pomiculturii și Viticulturii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a vorbit printre altele despre sarcinile ce revin inginerilor și tehnicienilor pomicoli și viticoli, pentru realizarea sarcinilor trasate de Plenara lărgită din august 1953 a C.C. al P.M.R., arătând măsurile luate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. (Agerpres)

Declarația lui Ciu En-lai
ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite textul declarației ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai în care se spune:

1. — La 20 și 21 ianuarie 1954 partea americană, încălcând acordul de armistițiu, a trimis în Coreea de sud și pe insula Taiwan 21.900 prizonieri de război chinezi și coreeni nerepatriați, lipsindu-i de libertatea și de dreptul de a se reîntoarce în patrie pentru a duce o viață pașnică. Aceste acțiuni ale părții americane, care a reținut cu forța pe prizonierii de război chinezi și coreeni, au provocat adânca indignare a popoarelor chinez și coreean. In numele Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze sunt împuternicit să exprim cel mai hotărît protest împotriva acestor acțiuni.

2. — In timpul în care comisia neutră de repatriere a avut sub pază pe prizonierii de război, în conformitate cu acordul privitor la competența comisiei a adoptat regulile și procedura desfășurării muncii de lămurire în rândul prizonierilor de război și a publicat o dare de seamă preliminară cu privire la activitatea sa. In linii generale considerăm că aceste documente sunt juste. Toate măsurile juste întreprinse de comisia neutră de repatriere s'au lovit de împotrivirea și amenințările părții americane. Aceste măsuri au fost deasemenea sabotate de agenții lisînmaniști și ciancaișiști din lagărul din partea de sud a zonei demilitarizate, aflați la ordinele americanilor. Cu toate greutățile create de partea americană, comisia neutră de repatriere și trupele de pază indiene au depus toate eforturile pentru îndeplinirea obligațiilor lor. Totuși, în rezolvarea problemei principale, — problema organizațiilor agenților secreți din lagăr, — ea nu a trecut să ia măsuri eficace pentru lichidarea acestor organizații, înlăturarea agenților secreți și desfășurarea muncii de lămurire. Din această cauză, munca de lămurire desfășurată de partea noastră a durat doar 10 zile. Mai mult de 85% dintre prizonierii de război coreeni și chinezi nu au asistat la ședințele de lămurire. Prizonierii nu au avut posibilitatea să facă uz de dreptul lor la repatriere. Acordul cu privire la competența comisiei neutre de repatriere dă comisiei dreptul să interpreteze și să aplice clauzele acestui acord și o obligă la aceasta. Pe baza acestui acord, comisia a hotărît ca perioada muncii de lămurire trebue prelungită și că problema soartei prizonierilor de război nerepatriați urmează să fie supusă spre examinare conferinței politice pentru Coreea.

Dar comisia neutră de repatriere a cedat presiunilor părții americane și a nesocotit opoziția hotărîtă a părții coreeano-chineze și protestul categoric al membrilor polon și cehoslovac al comisiei. Incălcând procedura stabilită de acordul privitor la competența sa, comisia a hotărît să retransfere pe prizonierii de război nerepatriați părților care i-au deținut în prizonierat.

3. — Trebue totuși să se menționeze că partea americană poartă incontestabil răspunderea pentru complicata situație creată în legătură cu problema prizonierilor. Urmărind scopul criminal de a reține cu forța un mare număr de prizonieri coreeni și chinezi, partea americană a fost aceea care a inspirat încă de multă vreme teroarea în lagărele de prizonieri.

In cursul tratativelor de armistițiu partea americana a susținut în permanență așa numitul principiu al repatrierii voluntare sau nesilite. In realitate, aceasta însemna reținerea forțată a prizonierilor. Acest lucru a făcut ca rezolvarea problemei prizonierilor și încheierea acordului de armistițiu să întârzie multă vreme. Numai datorită eforturilor perseverente ale părții coreeano-chineze și datorită puternicelor presiuni ale opiniei publice mondiale și în special în urma faptului că Statele Unite au suferit înfrângeri militare pe frontul coreean, partea americană a fost nevoită să consimtă să încheie cu partea coreeano-chineză acordul cu privire la competența comisiei neutre de repatriere. Cu toate că Statele Unite au semnat acest acord, ele nu au renunțat la planul de a reține pe prizonieri cu forța. Intre 18 și 22 iunie 1953, adică la numai 10 zile dela semnarea acordului privitor la comisia neutră de repatriere, clica lisînmanistă, cu știrea părții americane, a răpit peste 27.000 de prizonieri coreeni și chinezi.

Pentru a submina convocarea conferinței politice menită să discute problema prizonierilor de război, partea americană a întrerupt la 12 decembrie 1953 tratativele preliminare dintre cele două părți privitoare la convocarea conferinței politice. Partea americana a declarat apoi în mod unilateral că munca de lămurire trebue să înceteze la 23 decembrie 1953, iar lucrările comisiei neutre de repatriere — la 22 ianuarie 1954. In sfârșit, la 20 și 21 ianuarie 1954 partea americană a trimis un mare număr de militari ai săi care, împreună cu agenții secreți din lagărul de prizonieri au predat lui Li Sân Man și Cian Kai-și 21.900 prizonieri de război coreeni și chinezi.

4. — Acțiunile provocatoare ale Statelor Unite, care au reținut cu forța 21.900 de prizonieri coreeni și chinezi, reprezintă o încălcare grosolană a acordului privitor la competența comisiei neutre de repatriere și violează flagrant paragrafele 51 și 52 ale acordului de armistițiu. Aceste acțiuni constitue un nou obstacol în calea reglementării pașnice a problemei coreene. Gravitatea acțiunilor părții americane este evidentă. In conformitate cu politica sa consecventă, îndreptată spre reglementarea pașnică a problemei coreene și spre curmarea încercărilor americanilor de a bara calea spre rezolvarea pașnică a problemei coreene, Guvernul Central Popular al Republicii Populare Chineze declara solemn că Statele Unite poartă răspunderea pentru readucerea în lagăre a celor 21.900 de prizonieri coreeni și chinezi, precum și pentru răpirea prizonierilor în perioada 18—22 iunie 1953. S.U.A. au obligația să prezinte părții coreeano-chineze informații despre soarta acestor prizonieri. Noi ne rezervăm dreptul de a supune această problemă conferinței politice pentru Coreea sau oricărei alte conferințe internaționale. Indiferent de data la care va avea loc conferința politică și indiferent unde vor fi reținuți cu forța prizonierii de război, noi nu permitem ca acest act criminal al americanilor să fie dat uitării până când nu vor fi înapoiați prizonierii de război.

5. — Pentru a grăbi convocarea conferinței politice pentru Coreea, în vederea discutării problemei prizonierilor de război, Guvernul Central Popular al Republicii Populare Chineze și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene, dorind reglementarea pașnică a problemei coreene, au publicat la 9 și 10 ianuarie 1954 declarații în care au propus reluarea tratativelor dintre cele două părți pentru convocarea conferinței politice. Reprezentanții părții coreeano-chineze au propus ca ofițerii de legătură ai celor două părți să se întâlnească neîntârziat pentru a se înțelege asupra datei reluării tratativelor. Datorită stăruințelor guvernelor chinez și coreean și datorită propunerilor făcute de reprezentanții părții coreeano-chineze în cursul tratativelor preliminare, întâlnirile ofițerilor de legătură ai celor două părți au început la 13 ianuarie 1954. Statele Unite, urmărind însă subminarea consfătuirilor ofițerilor de legătură ai celor două părți, au respins cele trei date propuse de partea coreeano-chineză pentru reluarea tratativelor. Ca urmare a acțiunilor părții americane, care caută să împiedice convocarea conferinței politice și reluarea tratativelor între cele două părți, șansele de convocare a conferinței politice s'au redus. Totuși, ținând seama de dorința popoarelor Coreei și Chinei și a popoarelor iubitoare de pace din toate țările lumii care vor convocarea cât mai grabnică a conferinței politice, reprezentanții părții coreeano-chineze care duc tratative au propus ca la 1 februarie 1954 să se reia la Panmunjon tratativele directe cu partea americană. Partea coreeano-chineză a arătat că este gata să examineze cu atenție orice dată pe care ar propune-o partea americană pentru reluarea tratativelor. Așa dar, numai de partea americană depinde dacă se vor relua sau nu tratativele privitoare la convocarea conferinței politice.

6. — Trebue subliniat că partea americană sabotează convocarea conferinței politice pentru Coreea nu numai pentrucă vrea să evite discutarea problemei prizonierilor de război, ci și pentrucă anumite elemente din cercurile guvernante ale Statelor Unite se pronunță împotriva reglementării pașnice a problemei coreene.

7. — Rezolvarea pașnică a problemei coreene devine din ce în ce mai dificilă din cauza reținerii forțate a prizonierilor de război de către partea americană și datorită politicii obstrucționiste a Statelor Unite în problema convocării conferinței politice. Organizația Națiunilor Unite poartă răspunderea pentru menținerea păcii și securității. Trebue să se convoace neîntârziat o sesiune a Adunării Generale care să discute situația critică creată în Coreea. In prezent, guvernul american se străduește din toate puterile să împiedice acest lucru. Considerăm că toate țările membre ale O.N.U. care vor pace trebue să ia atitudine hotărîtă împotriva tendințelor agresive ale Statelor Unite și să insiste pentru convocarea cât mai grabnică a sesiunii Adunării Generale O.N.U. Declarăm din nou că guvernelor Republicii Populare Chineze și Republicii Populare Democrate Coreene trebue să li se acorde posibilitatea de a-și trimite reprezentanți care să participe la discutarea problemei coreene când această problemă va veni în discuție în fața Adunării Generale.

8. — Dată fiind situația internațională care s'a creat din cauza politicii agresive a Statelor Unite în Coreea și în întreaga lume, este imperios necesar să se convoace o conferință a celor cinci mari puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Franța și Republica Populară Chineză — pentru a discuta și reglementa toate problemele internaționale urgente. Pornind dela aceasta, Guvernul Central Popular al Republicii Populare Chineze sprijină cu hotărîre propunerile prezentate de ministrul sovietic al afacerilor externe, Molotov, la 26 ianuarie 1954 la conferința dela Berlin cu privire la măsurile îndreptate spre slăbirea încordării în relațiile internaționale și convocarea unei conferințe a reprezentanților Franței, Angliei, Statelor Unite ale Americii, Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze. Este cu desăvârșire limpede că toate popoarele iubitoare de pace sunt pentru convocarea unei asemenea conferințe. Această dorință a popoarelor nu poate fi nesocotită dacă vrem să realizăm un progres în slăbirea încordării internaționale, să evităm primejdia unui nou război și să consolidăm pacea și securitatea internațională.

Lupta muncitorilor francezi pentru mărirea salariilor

PARIS 30 (Agerpres). — La chemarea Confederației Generale a Muncii, a organizației Force Ouvrière și a Confederației franceze a muncitorilor creștini la 29 ianuarie toți oamenii muncii din Franța au organizat o „Zi de luptă pentru fixarea unui nou salar minimal garantat". Această „Zi de luptă" s'a desfășurat sub formă de mitinguri, demonstrații de protest, scurte greve de două ore și greve de 24 ore.

La Paris, chemarea sindicatelor a fost urmată de aproape toți muncitorii. Salariații dela societatea de autobuze și metrou au declarat grevă până la ora 8 dimineața. In numeroase ministere, bănci și întreprinderi particulare, funcționarii au încetat lucrul pe o perioadă de două ore. Muncitorii dela P.T.T. și întreg personalul dela trei mari centrale electrice din Paris au declarat o grevă de 24 ore.

La uzina de automobile Renault a avut loc un mare meeting al muncitorilor parizieni, în cadrul căruia reprezentanții Confederației Generale a Muncii, ai organizației Force Ouvrière și ai Confederației franceze a muncitorilor creștini au chemat la strânsa unitate de acțiune.

Din inițiativa unor activiști sindicali, un grup de muncitori din Paris au organizat o manifestație originală: coloanele de demonstranți erau precedate de un cortegiu funerar, în frunte cu un antreprenor de pompe funebre, care purta o coroană de flori roșii cu următoarea inscripție: „Defunctei puteri de cumpărare". Coroana a fost depusă la președinția Consiliului de miniștri.

Și în restul Franței, „Ziua de luptă" pentru mărirea salariilor s'a desfășurat cu un deosebit avânt. Potrivit relatărilor agențiilor de presă occidentale, în regiunile minere — în special în bazinul carbonifer Saint-Etienne, în Loara și în departamentul Nord — minerii au declarat o grevă de 24 ore. In orașele Grenoble și Toulon, transporturile au fost în întregime paralizate. Docherii din Bordeaux, personalul dela societățile de tramvaie și autobuze din Clermont-Ferrand, metalurgiștii și funcționarii dela P.T.T. din Nantes au întrerupt lucrul timp de două ore.

In comunicatul dat publicității în seara zilei de 29 ianuarie, conducătorii celor trei mari organizații sindicale au declarat că „Ziua de luptă" pentru majorarea salariilor a constituit un succes uriaș al mișcării clasei muncitoare franceze, care și-a afirmat în felul acesta voința de a lupta unită pentru satisfacerea justelor sale revendicări.

Intrunirea dela Stockholm cu ocazia sesiunii Comitetului executiv al F.M.T.D.

STOCKHOLM 30 (Agerpres). — TASS

La 28 ianuarie a avut loc la Stockholm o întâlnire a tineretului suedez cu participanții la sesiunea Comitetului executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Bruno Bernini, președintele F.M.T.D., a vorbit tineretului despre lucrările Comitetului executiv, despre planurile de întărire continuă a legăturilor dintre tineretul din toate țările prin lărgirea schimburilor sportive și culturale și despre întâlnirea internațională a tineretului sătesc care urmează să fie organizată într'un viitor apropiat.

In cadrul acestei reuniuni au mai luat cuvântul Romanovski (U.R.S.S.) și Gloria Segal (S.U.A.), secretari ai F.M.T.D.; Tom Calvin (Anglia), vicepreședinte al F.M.T.D.; Dag Halvorsen, președintele Asociației tinerilor norvegieni pentru sprijinirea O.N.U. și Cen Li-en (R. P. Chineză), secretar al F.M.T.D.

In numele tineretului suedez a luat cuvântul Frank, reprezentant al Comitetului suedez al F.M.T.D. El a declarat că tineretul democrat din Suedia va face tot ce-i stă în putință pentru întărirea păcii și prieteniei între tineretul din toate țările.

In încheiere a avut loc un program artistic.

5 ani dela eliberarea Pechinului

Ziua de 31 ianuarie 1949 ziua eliberării Pechinului de către Armata Populară de Eliberare, este una din cele mai importante zile din istoria de 800 ani a Capitalei Republicii Populare Chineze.

Pechinul cu minunata sa arhitectură, cu parcurile și monumentele sale istorice, cu universitățile și uzinele sale reprezintă rezultatul muncii și vitejiei a zeci de generații ale poporului chinez.

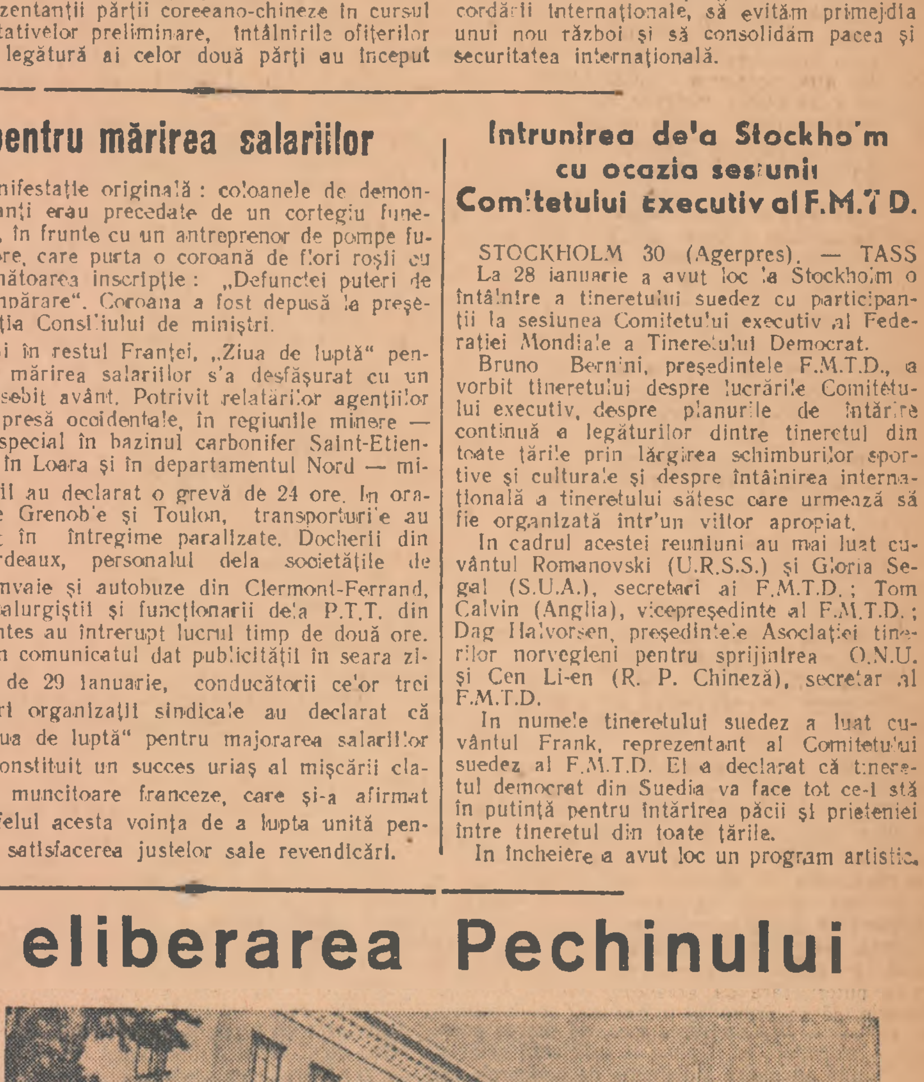
Străvechea Capitală, centrul cultural și politic al Chinei cunoaște astăzi o înflorire crescândă, se transformă prin munca oamenilor muncii chinezi, într'o capitală a unui popor eliberat pentru totdeauna de exploatare.

In vechiul Pechin imperialiștii străini și feudalii chinezi duceau o viață fără griji trăind în huzur din sudoarea poporului exploatat. Orașul era lăsat în paragină. Din 3.117 străzi numai 309 — și acelea în centru — erau îngrijite și pavate. Din anul 1689, vreme de aproape trei secole, nu s'a făcut nici o lucrare importantă în Pechin.

Câtă deosebire există însă între Pechinul Chinei vechi și Pechinul anului 1954! Astăzi, bătrâna Capitală a Chinei este un uriaș șantier unde se înalță noi uzine și fabrici, noi blocuri muncitorești și școli, parcuri și spitale.

Tinerii și vârstnicii care participă la construirea Capitalei Chinei populare traduc în viață planul care va duce la sistematizarea Pechinului. Străzile se pavează, se lărgesc și se orientează spre linia Pechinului — piața Tien An-men. Numai în anul 1953 au fost asfaltați peste 190 km. de străzi. Suprafața orașului va fi mărită de 7 ori ajungând la 173.000 mile pătrate. Populația va crește dela 2,5 milioane la 5 milioane locuitori.

Se construește Academia de Științe din China, Institutele de Geologie, Metalurgie,

Universitatea populară din Pekin

Petrol, Aviație, se dezvoltă Universitatea și Institutul Politehnic.

Intr'un timp record, în anul trecut a fost construit „Hotelul Păcii" care a găzduit pe participanții la Conferința partizanilor păcii din întreaga Asie și zona Oceanului Pacific.

Peste tot se înalță noi întreprinderi industriale, oțelării și fabrici de textile înzestrate cu utilaj modern. Se desfășoară o vie campanie de construcții de locuințe muncitorești. Acum câtva timp, în blocurile clădite în partea de Nord a Pechinului s'au mutat peste 3.000 de oameni ai muncii.

Toate aceste mărețe construcții care contribue la continua ridicare a bunei stări a poporului chinez, nu sunt decât începutul marilor lucrări care vor face din Pechinul de astăzi Capitala tot mai frumoasă, tot mai minunată a bravului popor chinez.

Conferința dela Berlin
a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 ianuarie a avut loc cea de a 5-a ședință a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, prezidată de J. F. Dulles.

Dulles a declarat că dacă consemnările din procesul verbal sunt exacte, atunci conferința a încheiat discutarea primului punct de pe ordinea de zi și va reveni asupra acestui punct când va fi cu putință. Dulles a propus să se treacă la cel de al doilea punct de pe ordinea de zi.

V.M. Molotov a obiectat că propunerea președintelui provine dintr'o neînțelegere legată probabil de lipsa de precizie a procesului verbal. Am spus de câteva ori, în orice caz de două ori, a declarat V. M. Molotov, că după părerea delegației sovietice chestiunea ordinii de zi are trei aspecte: militar, politic și economic. Am avut timp să facem un schimb de păreri, mai mult sau mai puțin amănunțit, referitor la aspectul politic al chestiunii și în primul rând la relațiile dintre cele cinci puteri. Am socotit că este cu putință să amânăm pentru câtva timp examinarea aspectului politic al primului punct de pe ordinea de zi pentru a-l studia suplimentar în cadrul unor conferințe mai restrânse.

In ceeace privește aspectul economic al chestiunii, a spus în continuare V. M. Molotov, după câte am înțeles, cei mai mulți dintre noi și-au expus punctul de vedere în această problemă. In prezent, guvernul francez duce tratative în probleme economice cu guvernul Uniunii Sovietice.

La Moscova se află deasemenea o delegație a industriașilor englezi. O serie de alte state întreprind acțiuni în vederea dezvoltării relațiilor economice cu noi. In legătură cu aceasta, la actuala conferință, sau cel puțin în partea actuală a conferinței noastre, am putea să ne limităm la schimbul de păreri care a avut loc asupra problemelor economice referitoare la primul punct de pe ordinea de zi.

V. M. Molotov și-a exprimat convingerea că în domeniul economic, viața își va croi în orice caz mai lesne drum decât în celelalte domenii ale relațiilor internaționale.

Altfel stau lucrurile în ceeace privește aspectul militar al chestiunii — problema goanei înarmărilor, a încetării acestei goane și reducerii înarmărilor. Această problemă are un rol mare în relațiile internaționale. In ședința din 28 ianuarie, delegația sovietică și-a prezentat propunerea în problema reducerii înarmărilor și ar fi de neînțeles dacă nici S.U.A., nici Franța, nici Anglia nu și-ar expune atitudinea față de această propunere. Amintesc, a spus V. M. Molotov, că d. Bidault a subliniat în primul său discurs importanța problemei înarmărilor și importanța discutării ei.

S'ar putea să ni se spună, a continuat V. M. Molotov, că problema reducerii înarmărilor este discutată în Organizația Națiunilor Unite și că s'a creat o comisie specială pentru a examina nu pur și simplu problema reducerii înarmărilor, ci problema dezarmării. Totul este însă că această comisie, care poartă titlul răsunător de comisie pentru dezarmare, este inactivă. Ea nici nu poate acționa în condițiile care s'au creat, deoarece în cadrul ei nu există dorința de a se ocupa nu numai de problema dezarmării, dar nici de problemele reducerii înarmărilor. Toate încercările reprezentantului sovietic în această comisie de a-i atrage atenția asupra necesității de a se ocupa de problema dezarmării rămân fără succes. Majoritatea care s'a format în această comisie preferă să se ocupe nu de reducerea înarmărilor ci de cu totul alte probleme. Astfel această majoritate a adoptat o hotărîre care înseamnă înlocuirea problemei reducerii înarmărilor cu problema culegerii de informații cu caracter de spionaj asupra armamentelor diferitelor state.

Dar poate că ar trebui creată separat o asemenea comisie, a observat cu ironie V. M. Molotov. In comisia pentru dezarmare este necesar să se caute ca ea să se ocupe de sarcina ei și anume de problema reducerii înarmărilor și în orice caz să nu împiedice reducerea înarmărilor. In momentul de față, comisia pentru dezarmare se ocupă de sarcina ei numai în aparență. De fapt, nimeni dintre cei care au propus crearea unei comisii de acest gen nu face nimic pentru ca ea să se ocupe de problemele dezarmării.

Comisia Organizației Națiunilor Unite pentru problema reducerii înarmărilor este paralizată.

Poate că aceasta se întâmplă pentrucă chestiunea este examinată într'un cerc prea restrâns, a spus V. M. Molotov. Poate că ar fi just să se rezolve cât mai grabnic problema convocării unei conferințe mondiale la care să participe atât statele care fac parte din Organizația Națiunilor Unite cât și cele care nu fac parte din ea, pentru ca aceste state să discute în comun și să ia măsuri pentru încetarea goanei înarmărilor. Delegația sovietică este de părere că ar fi just să se examineze problema convocării unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor. Desigur ar fi cu putință și ar fi chiar mai bine ca o asemenea problemă să fie examinată și rezolvată la o conferință a celor cinci state. Noi nu am căzut însă deocamdată de acord asupra acestei chestiuni și deaceea delegația sovietică ar considera indicat ca miniștrii afacerilor externe ai celor patru puteri, fără să amâne la infinit problemele, să se pronunțe la această conferință asupra propunerii prezentate de delegația sovietică. După părerea mea, adoptarea acestei propuneri ar fi absolut suficientă și ar fi primită cu multă satisfacție de popoarele țărilor noastre și departe în afara hotarelor țărilor noastre.

Dulles, care a luat apoi cuvântul, a recunoscut că a greșit probabil când a declarat că miniștrii au și terminat cu primul punct de pe ordinea de zi. Totuși, Dulles a încercat să dovedească că nu ar trebui, chipurile, să se examineze propunerea prezentată de delegația sovietică cu privire la convocarea unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor. „Argumentele" lui Dulles s'au redus la aceea că discutarea problemei măsurilor în vederea micșorării încordării în relațiile internaționale n'ar duce decât la agravarea acestei încordări. El a declarat că nu are sens să se discute problema convocării unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor deoarece această problemă a și fost discutată, fără niciun rezultat, în Organizația Națiunilor Unite.

In acelaș timp, Dulles a trecut sub tăcere faptul că Organizația Națiunilor Unite nu a obținut nici un fel de rezultate pozitive în problema reducerii înarmărilor tocmai pentru că toate propunerile prezentate de delegația U.R.S.S. în această problemă s'au lovit în permanență de împotrivirea delegațiilor S.U.A. și statelor care le urmează.

Dulles a afirmat din nou că nu există decât două probleme importante asupra cărora conferința ar putea să obțină rezultate pozitive — problema Germaniei și problema Austriei — și că discutarea problemei reducerii înarmărilor ar fi „propagandă".

Bidault a amintit în declarația sa că greutățile existente în relațiile internaționale nu pot fi soluționate pe o perioadă îndelungată fără un acord între marile puteri în problema limitării generale și a controlului internațional al înarmărilor. După părerea lui, în prima fază, această problemă trebue rezolvată de Organizația Națiunilor Unite. Bidault a declarat că a studiat cu atenție proiectul de rezoluție al delegației sovietice cu privire la convocarea unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor și că aceasta i-a dat ideea să propună o altă rezoluție în această chestiune.

In proiectul de rezoluție prezentat de Bidault se spune că „rezolvarea divergențelor internaționale, necesară pentru instaurarea unei păci trainice, ar fi înlesnită într'o măsură considerabilă printr'un acord asupra dezarmării". Rezoluția propune unirea eforturilor S.U.A., Franței, U.R.S.S și Angliei în comisia pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite „pentru ca ea să poată ajunge la un acord asupra principiilor fundamentale ale dezarmării care ar da posibilitatea de a se convoca, în condiții favorabile succesului, o conferință generală pentru dezarmare, în conformitate cu rezoluția adoptată la 11 ianuarie 1952 de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite". Bidault a propus ca întreaga această problemă să fie examinată în cadrul unei conferințe restrânse a miniștrilor.

Eden a declarat că el sprijină ideea că nu trebue să se renunțe cu totul la discutarea problemei dezarmării și că trebue numai să se amâne această discutare pentru a trece la examinarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi.

După aceea a luat din nou cuvântul V. M. Molotov. El a spus că dorința stăruitoare a delegației sovietice de a atrage atenția conferinței miniștrilor asupra problemei reducerii înarmărilor, se explică prin faptul că miniștrii afacerilor externe nu au avut de cinci ani o conferință la care să poată fi pusă această chestiune. Este adevărat că miniștrii afacerilor externe ai celor trei state s'au întrunit nu numai odată dar parcă nu s'a auzit despre vreo încercare de a coordona la aceste conferințe ale celor trei puteri punctele de vedere asupra problemelor reducerii înarmărilor. Cu atât mai mult, ar fi indicat ca acest lucru să fie făcut la actuala conferință.

V. M. Molotov a arătat că dacă participanții la conferință vor considera importante numai punctele doi și trei de pe ordinea de zi, iar primul punct îl vor trece în categoria celor neimportante, aceasta poate îngreuna realizarea unui acord. Delegația sovietică consideră importante toate problemele pe care urmează să le examineze. Probabil, a spus V. M. Molotov, că și dvs. ați avut prilejul să auziți că problema dezarmării este extrem de acută și extrem de importantă. Nu trebue ca ridicarea problemei reducerii înarmărilor să fie considerată propagandă. Problema reducerii înarmărilor este ridicată nu în scopuri propagandistice, ci pentru a găsi o cale de rezolvare a ei. Din punctul de vedere al delegației sovietice, din toate problemele internaționale care frământă cu adevărat popoarele țărilor noastre, și nu numai ale țărilor noastre, nu există problemă mai importantă decât problema reducerii înarmărilor, decât problema micșorării poverii înarmărilor, a cărei rezolvare ar da posibilitatea de a asigura în mod real un pas înainte pe calea micșorării încordării în relațiile internaționale.

V. M. Molotov a spus că el nu vrea să facă polemică însă trebue să sublinieze că chestiunea nu trebue privită ca și cum altcineva ar fi vinovat de agresiune, că ar fi nejust să treci păcatele proprii asupra altora, așa cum o fac unii participanți la conferință. Fiecare să răspundă pentru păcatele sale.

Referindu-se la proiectul de rezoluție prezentat de Bidault, V. M. Molotov a declarat că înainte de a-și exprima părerea trebue sa-l studieze.

In încheiere, V. M. Molotov a declarat că sprijină propunerea lui Bidault și a lui Eden de a se remite spre examinare conferinței miniștrilor afacerilor externe în componență restrânsă atât proiectul de rezoluție sovietic cât și cel francez. Dulles a declarat că este și el de acord cu această propunere, care a fost aprobată astfel de conferință.

După aceea, Dulles, care prezida ședința, a declarat că propune să se treacă la discutarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi: „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene".

Luând cuvântul în cadrul discutării acestei probleme, V. M. Molotov a declarat că înainte de a se trece la examinarea problemei germane, delegația sovietică consideră necesar să se examineze o chestiune. V. M. Molotov a amintit că la 27 ianuarie i-a transmis lui Eden — ca președinte al conferinței — apelul adresat de guvernul Republicii Democrate Germane actualei conferințe a miniștrilor afacerilor externe pentru ca acest apel să fie discutat aici în momentul corespunzător. Copii ale apelului guvernului Republicii Democrate Germane au fost trimise lui Bidault și Dulles. In apelul său, guvernul Republicii Democrate Germane pune problema necesității participării unor reprezentanți ai Republicii Democrate Germane și ai Germaniei occidentale la examinarea problemei germane în cadrul conferinței dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Delegația sovietică consideră, a spus V. M. Molotov, că este necesar să se acorde o atenție deosebită acestei cereri a Republicii Democrate Germane.

Din partea Germaniei occidentale — a continuat V. M. Molotov — nu s'a primit o cerere de acest fel, dar delegația sovietică nu crede totuși că reprezentanții Germaniei occidentale nu ar dori să-și expună punctul de vedere la această conferință.

Guvernul sovietic a fost întotdeauna de părere că reglementarea problemei germane pe baze pașnice și democratice nu poate progresa cu succes fără participarea reprezentanților Germaniei. Problema germană este în primul rând o chestiune a germanilor înșiși. Participarea reprezentanților germani și anume a reprezentanților Republicii Democrate Germane și Germaniei occidentale la prezenta conferință, poate contribui într'o măsură considerabilă la lucrări în cadrul discutării problemei germane. In sprijinul acestui fapt pledează și împrejurarea că poziția guvernului Republicii Democrate Germane în invitarea unor reprezentanți ai Germaniei răsăritene și Germaniei occidentale la lucrările prezentei conferințe a fost susținută de peste 9.000.000 de cetățeni germani care și-au pus semnăturile pe propunerea în acest sens. In această problemă nu pot fi ignorate voința și năzuințele firești ale poporului german. Delegația sovietică, a spus în încheiere V. M. Molotov, propune invitarea unor reprezentanți ai Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane spre a participa la examinarea punctului doi de pe ordinea de zi: „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene".

Dulles a declarat că delegația S.U.A. nu poate fi de acord cu propunerea de a se invita reprezentanți ai Republicii Democrate Germane și Germaniei occidentale spre a participa la examinarea problemei germane. Dulles a declarat că se îndoește serios dacă „în prezent există un guvern german sau chiar o combinație de regimuri germane" care ar putea vorbi în numele întregului popor german.

Bidault și Eden s'au pronunțat deasemenea împotriva invitării reprezentanților celor două părți ale Germaniei la examinarea problemei germane în cadrul conferinței.

V. M. Molotov a ridicat obiecțiuni hotărîte împotriva poziției miniștrilor celor trei puteri occidentale. El a subliniat că delegația sovietică are convingerea că la examinarea problemei austriace trebue să participe reprezentanți ai Austriei, iar la examinarea problemei germane — reprezentanți ai Germaniei. Se știe că delegațiile Franței, Angliei și Statelor Unite și-au dat asentimentul ca la examinarea problemei austriace la actuala conferință să participe reprezentanți ai Austriei. Nimeni nu ne va înțelege, a spus V. M. Molotov, dacă nu vom proceda la fel în privința reprezentanților Germaniei la examinarea problemei germane.

Trebue să ținem seama de faptul că în prezent nu există o singură Germanie, a continuat V. M. Molotov. Din aceasta trebue să se tragă concluzia că trebue să fie ascultați aici atât reprezentanții Germaniei răsăritene, cât și reprezentanții Germaniei occidentale. Faptul că regimul de stat al Germaniei occidentale se deosebește de regimul de stat al Germaniei răsăritene, nu dă temeiuri să se tragă alte concluzii — ci mai degrabă dimpotrivă. Dată fiind deosebirea considerabilă în ceeace privește situația Germaniei răsăritene, este deosebit de necesar să fie ascultați reprezentanții atât ai unei părți a Germaniei, cât și ai celeilalte.

V. M. Molotov a reamintit discuțiile care au avut loc la sfârșitul anului 1951 la O.N.U. în legătură cu problema germană. In acea vreme, la 4 decembrie 1951, Adunarea Generală a adoptat o hotărîre în care se spune că Comitetul Politic Special hotărăște să invite reprezentanți oficiali ai zonelor occidentale și răsăriteană ale Germaniei și ai sectoarelor corespunzătoare ale Berlinului spre a face o declarație în Comitet în problema discutată. Dacă mergem înainte sau dacă cel puțin nu dăm înapoi, a spus V. M. Molotov, nu trebue să procedăm mai puțin corect decât a procedat Adunarea Generală în 1951 când a invitat cele două părți spre a le asculta părerile.

Relevând că Uniunea Sovietică are relații oficiale numai cu Republica Democrată Germană, iar Franța, Anglia, și Statele Unite ale Americii au relații oficiale numai cu Republica federală vest-germană, V. M. Molotov a subliniat că chestiunea nu trebue redusă exclusiv la problema relațiilor oficiale. Este un fapt că refuzul de a invita pe reprezentanții Germaniei răsăritene și occidentale ar putea căpăta o interpretare nejustă. El ar putea fi înțeles fie în sensul că unificarea celor două părți ale Germaniei nu este considerată necesară, fie în sensul că participanții la actuala conferință, nu cred în această unificare și chiar exclud posibilitatea unor încercări de apropiere și de micșorare a divergențelor dintre Germania răsăriteană și cea occidentală. Prin aceasta s'ar crea un impuls nu pentru înlăturarea obstacolelor din calea unificării naționale a Germaniei, ci pentru înmulțirea lor. Faptul că Uniunea Sovietică nu are relații oficiale cu Germania occidentală, a declarat V. M. Molotov, nu exclude deloc posibilitatea unui contact corespunzător și stabilirea unei legături între Uniunea Sovietică și Republica Federală vestgermană. Asemenea încercări de stabilire de legături au mai avut loc, dar trebue să se recunoască că ele au fost insuficiente și nu au dat încă rezultatele cuvenite.

Astfel, în august 1952 a avut loc la Copenhaga, din inițiativa unor cercuri industriale din Germania occidentală, o consfătuire a reprezentanților marilor firme industriale vestgermane cu reprezentanții autorizați ai ministerului comerțului exterior al U.R.S.S. Pe atunci, această inițiativă nu a luat dezvoltare. Aceasta nu înseamnă însă deloc că în prezent nu trebue să se facă încercări pentru stabilirea unor legături de afaceri, care ar putea contribui de pildă la dezvoltarea corespunzătoare a relațiilor economice, deoarece Germania occidentală este interesată în această privință nu mai puțin decât Uniunea Sovietică. Intre Germania răsăriteană și Uniunea Sovietică au fost stabilite legături de prietenie atât în domeniul politic și economic, cât și în domeniul cultural. Deocamdată, între Uniunea Sovietică și Germania occidentală nu a avut loc un schimb de delegații culturale, de pildă.

Oamenii de știință și artă din Țara Sovietică, a spus V. M. Molotov, nu consideră deloc ideală actuala situație, în care nu există legături normale între personalitățile corespunzătoare din țara noastră și din Germania occidentală. Dacă se dezvoltă legături culturale între Uniunea Sovietică și Franța, sau între Uniunea Sovietică și Polonia, dece nu ar putea fi stabilite legături de acest fel nu numai între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană, ci și între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană?

A discuta problema germană la actuala conferință dela Berlin, a spus în continuare V. M. Molotov, și a nu asculta atât pe reprezentanții Germaniei răsăritene, cât și pe cei ai Germaniei occidentale, înseamnă a pune problema cu capul în jos dela bun început.

Aci se spune că trebue să așteptăm până când va exista un așa zis guvern legal al întregii Germanii, că deaceea trebue să ne ocupăm nu de problema care a fost ridicată de delegația sovietică cu privire la invitarea germanilor pentru a-și spune părerea în problema germană, ci de problema legii electorale, de procedură etc. Trebue totuși să se țină seama de situația germanilor înșiși. Pe ei îi interesează să fie ascultați. Oare numai germanii din Germania răsăriteană au interes să fie ascultați? Este oare de închipuit că germanii care locuesc în Germania occidentală nu ar dori să fie ascultați în cadrul discutării problemei germane la conferința dela Berlin a celor patru puteri? Cu greu se poate crede acest lucru. Astăzi — a continuat V.M. Molotov — ni se propune ca problema germană să fie discutată la Berlin fără participarea germanilor, considerând că acesta ar fi cel mai bun mijloc de discutare a problemei germane, deoarece va fi mai puțină polemică. Mâine ni se va propune efectuarea unor așa numite alegeri libere în Germania cu participarea autorităților de ocupație și transformarea germanilor într'un obiect al autorităților de ocupație. Și aceste alegeri vor fi denumite libere? Dar nu acestea sunt alegerile pe care trebue să le țină germanii.

Noi nu putem și nu trebue să discutăm problema germană fără a asculta părerile germanilor, a spus V. M. Molotov, chiar dacă aceste păreri ar fi diferite. După cum se știe, din ciocnirea de păreri se naște adevărul.

In încheiere, Molotov a repetat încă odată propunerea delegației sovietice de a se invita la actuala conferință reprezentanți ai celor două părți ale Germaniei pentru a se asculta părerea guvernului Republicii Democrate Germane și părerea guvernului Republicii Federale Germane, înainte ca participanții la conferință să-și exprime ei înșiși părerea.

După declarația lui V.M. Molotov au luat din nou cuvântul Bidault și Eden, care s'au eschivat dela un răspuns precis și limpede la propunerea sovietică de a invita reprezentanți ai celor două părți ale Germaniei să participe la discutarea problemei germane.

Totodată, Eden a expus ceeace a denumit „planul britanic de unificare a Germaniei" care constă din cinci etape. Eden a spus că așa numitele „alegeri libere" constitue principalul element al planului propus de el.

Totodată, după cum reiese din propunerea lui, alegerile din Germania trebue să se țină sub supravegherea puterilor de ocupație din Germania.

Luând cuvântul după Eden, V.M. Molotov a arătat că atât Eden cât și Bidault se eschivează dela un răspuns limpede la propunerea sovietică de a se invita reprezentanți ai poporului german să participe la discutarea problemei germane în cadrul actualei conferințe.

Eden vrea să ne facă să credem că libertatea germană înfăptuită cu mâinile autorităților de ocupație constitue lucrul cel mai bun pe care îl putem propune, a spus V.M. Molotov.

N'am înțeles însă din ce cauză a uitat domnul Eden să se pronunțe în problema invitării reprezentanților germani la conferința noastră. Poate colegii mei consideră că această problemă nu trebue discutată, că reprezentanții germani nu trebue invitați la conferința. Dar eu nu pot fi de acord cu aceasta.

V. M. Molotov a adăugat că, dată fiind ora târzie, se poate amâna discutarea propunerii sovietice pentru ședința următoare, dar că într'un fel sau altul este necesar să se răspundă precis dacă există sau nu dorința de a invita la conferință pe germanii atât din Germania răsăriteană cât și din Germania occidentală sau dacă această propunere a delegației sovietice este respinsă.

Dulles, care prezida ședința, a declarat că dată fiind ora târzie, examinarea problemei propuse de delegația sovietică este amânată pentru ședința următoare.

Ședința din 30 ianuarie

BERLIN 30 (Agerpres). — Cea de a 6-a ședință a conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri s'a deschis sâmbătă la ora 16 sub președinția lui Georges Bidault.

La începutul ședinței a avut loc un schimb de vederi în legătură cu propunerea delegației sovietice de a se invita reprezentanți ai Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane spre a participa la examinarea punctului 2 de pe ordinea de zi și anume: „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene". Miniștrii de externe occidentali s'au menținut pe vechea lor poziție de împotrivire față de admiterea reprezentanților germani.

Discuțiile s'au purtat apoi în jurul propunerii cu privire la problema germană făcută de Anthony Eden ministrul afacerilor externe al Angliei în ședința precedentă. In ședința de sâmbătă ministrul britanic a declarat că nu are nimic de adăogat la planul expus.

V. M. Molotov care a luat apoi cuvântul a făcut o serie de observații în legătură cu planul prezentat de Eden arătând printre altele că delegația sovietică nu poate fi de acord ca organizarea unor alegeri în Germania să fie încredințată celor patru puteri de ocupație. A proceda astfel — a spus V. M. Molotov — înseamnă a arăta neîncredere în forțele democratice ale poporului german. După alegeri cu adevărat libere, Germania nu trebue să fie legată prin niciun acord. Un guvern al întregii Germanii, potrivit planului prezentat de Eden ar trebui să preia obligațiile ce decurg din tratatele dela Bonn și Paris care stabilesc în Germania un statut de ocupație pe zeci de ani.

Declarând că planul prezentat de Eden are unele aspecte care mai trebue încă studiate, V. M. Molotov și-a rezervat dreptul de a reveni asupra lui.

Luând cuvântul secretarul Departamentului de stat John Foster Dulles s'a declarat de acord cu planul prezentat de Eden deși a adăogat că consideră necesare unele explicații suplimentare. El a adus elogii „comunității defensive europene" și pactului Atlanticului de Nord.

In cadrul aceleași ședințe a luat apoi cuvântul Georges Bidault care a susținut planul prezentat de Eden. Bidault a fost de acord cu punctul de vedere sovietic că tratatul de pace cu Germania trebue să asigure securitatea popoarelor europene și că este indispensabil ca Germania să nu mai constitue niciodată o amenințare împotriva vecinilor ei și ca orice posibilitate de noi aventuri din partea militarismului german trebue exclusă. In încheiere Bidault a declarat că planul prezentat de Eden „pare să furnizeze o bază foarte utilă pentru o discuție aprofundată asupra acestei probleme".

Ședința a luat sfârșit la ora 19,30. Viitoarea ședință va avea loc luni în clădirea Inaltului comisariat sovietic, din sectorul democratic al Berlinului.

Dineul oferit de V. M. Molotov în cinstea lui J. F. Dulles

BERLIN 30 (Agerpres) — TASS transmite:

La 29 ianuarie, V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a oferit un dineu în cinstea lui J. F. Dulles, secretarul de stat al S.U.A.

La dineu au luat parte Ch. E. Bohlen, ambasadorul S.U.A. în U.R.S.S., J. Conant, Inaltul comisar al S.U.A. în Germania, L. T. Merchant, adjunct al secretarului de stat, C. D. Jackson, adjunct special al președintelui S.U.A., F. Nash, ministru adjunct al apărării.

Din partea sovietică au luat parte A. A. Gromiko, G. N. Zarubin, V. S. Semenov, A. A. Sobolev, D. A. Jukov.

„Propunerile lui Molotov sunt sprijinite de toate popoarele"
Comentariile presei vest-germane

BONN 30 (Agerpres).—Propunerea lui V. M. Molotov, ministrul de externe al Uniunii Sovietice, de a se invita la conferința dela Berlin reprezentanți ai celor două părți ale Germaniei a fost primită cu deosebită bucurie și recunoștință de poporul german.

Ziarul „Mittelbaierische Zeitung" subliniază că „dacă cele patru mari puteri vor ajunge la o înțelegere asupra problemei germane, acest lucru va înlătura o mare primejdie care amenință lumea". Ziarul subliniază că „ar fi de dorit o participare germană la discuțiile asupra problemei germane".

„Este necesar ca în întreaga Germanie să se creeze o atmosferă de înțelegere și pace", scrie ziarul „Parlamentarischer Wochenschau", care apare la Köln. „Atunci când cerem libertate pentru germani, noi cerem retragerea tuturor trupelor de ocupație, ridicarea restricțiilor comerciale, restabilirea suveranității noastre, scrie ziarul în continuare. In timp ce Adenauer se adresează numai puterilor occidentale, Wilhelm Pieck cheamă la acțiune întregul popor german. Trebue să recunoaștem că el are dreptate atunci când spune că toți germanii nutresc speranța că actuala conferință dela Berlin le va aduce unitate, suveranitate și independență".

Sub titlul „Propunerile lui Molotov sunt sprijinite de toate popoarele", ziarul „Stuttgarter Volkszeitung" scrie: „Trebue să se dea reprezentanților poporului nostru posibilitatea de a-și spune cuvântul într'o problemă care privește soarta țării și a poporului german".

Ziarul „Frankfurter Rundschau" comentează pe larg declarațiile făcute de ministrul de externe al U.R.S.S. la conferința dela Berlin „V. M. Molotov are dreptate atunci când cere participarea Chinei la consolidarea păcii mondiale. Fără participarea Chinei, arată ziarul în continuare, nu se poate făuri o pace trainică. Existența Republicii Populare Chineze este o realitate care nu poate fi tratată cu simpatie sau antipatie, ci care trebue pur și simplu recunoscută".

Comunicatul departamentului presei de pe lângă primul ministru al R.D. Germane

BERLIN 30 (Agerpres). — A.D.N. transmite: După cum reiese dintr'un comunicat al departamentului presei de pe lângă primul ministru al R. D. Germane, la 28 ianuarie a avut loc o ședință a Consiliului de miniștri al Republicii Democrate Germane. Dr. Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de miniștri și ministrul afacerilor externe, a raportat în ședință că V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., informează în permanență guvernul R. D. Germane asupra problemelor și a desfășurării conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.

Dr. Bolz a spus că ministrul afacerilor externe, V. M. Molotov, l-a vizitat în ajunul conferinței pe primul ministru al R. D. Germane și că de atunci primul ministru și delegația sovietică mențin un contact permanent. In legătură cu aceasta, el s'a ocupat în mod amănunțit de schimbul de păreri care a avut loc la ambasada sovietică în ziua de 27 ianuarie și care, după cum a declarat L. Bolz, a constituit o nouă expresie a deplinei înțelegeri și a sprijinirii de către guvernul Uniunii Sovietice a dorințelor și speranțelor pe care poporul german le leagă de conferința celor patru miniștri ai afacerilor externe.

Consiliul de miniștri a aprobat raportul.

După aceea, Consiliul de miniștri a hotărît să prezinte Camerei Populare un proiect de lege cu privire la procedura întocmirii și executării bugetului de stat al R. D. Germane, precum și proiectul bugetului de stat pe anul 1954.

Pentru lărgirea schimburilor dintre Răsărit și Apus

HAMBURG 30 (Agerpres). — Cercuri tot mai largi ale opiniei publice vest-germane sprijină propunerile făcute de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. la conferința dela Berlin.

„Declarațiile lui V. M. Molotov în legătură cu faptul că piața economică a 800 milioane oameni nu poate fi ignorată, este perfect justă", a declarat Hermann Wachler, comerciant din Hamburg.

„Oamenii de afaceri din Germania occidentală, a declarat el în continuare, așteaptă dela conferința celor patru mari puteri nu numai o destindere a actualei încordări internaționale ci și adoptarea unor hotărîri care să ducă la o lărgire a comerțului internațional. Asemenea hotărîri sunt de o importanță vitală pentru economia vestgermană și în special pentru economia Hamburgului".

★

NEW YORK 30 (Agerpres). — „Nations Business", organul de presă al Camerei de Comerț americane, publică un articol de Herbert Harris, în care se arată că acordul comercial încheiat între Argentina și Uniunea Sovietică „a avut o influență molipsitoare, trezind mari speranțe în toate colțurile Americii de sud". Autorul articolului citează următoarea declarație făcută de Aliomar Baleiro, membru în camera deputaților din Brazilia, în cadrul Congresului brazilian: „Consider că într'un moment când în țara noastră există stocuri de produse pe care nu le poate desface, sistarea comerțului cu piața din Europa răsăriteană este pentru noi identică cu o sinucidere". Congressmanul brazilian, subliniază Harris, a dat în felul acesta un răspuns la punctele de vedere expuse înaintea lui de leaderii conservatori, ai guvernelor parlamentelor și federațiilor comerciale din Londra și Manchester, Bonn și Düsseldorf, Paris și Lyon, Tokio și Osaka, Delhi și Calcutta".

Impotriva „comunității defensive europene"

ROMA 30 (Agerpres). — Ziarul „Unita" anunță că conducerea Federației Tineretului Comunist Italian și Comisia centrală de tineret a partidului socialist italian s'au întrunit pentru a discuta un plan de activitate comună pe întreaga țară în vederea luptei împotriva ratificării tratatului privitor la „comunitatea defensivă europeană" și pentru sărbătorirea celei de a zecea aniversări a rezistenței armate împotriva forțelor hitleriste. Cele două organizații de tineret au hotărît să invite toate grupările de tineret, sindicale și studențești să organizeze în comun în vara acestui an un mare festival național cultural și sportiv în cinstea rezistenței italiene.

In acelaș timp, cele două organe conducătoare ale tineretului comunist și socialist au hotărît să dezvolte o vastă acțiune politică și de lămurire a maselor de tineret din întreaga Italie în legătură cu primejdia care ar decurge pentru Italia din ratificarea acordului privind „comunitatea defensivă europeană".

In această problemă, precum și în ce privește reînarmarea Germaniei occidentale, cele două organizații de tineret au mai luat hotărîrea de a intra în legătură și cu organizațiile de tineret din celelalte țări ale Europei occidentale.

Din nou criză de guvern în Italia

ROMA 30 (Agerpres). O nouă criză de guvern a izbucnit în Italia în urma refuzului Camerii deputaților de a acorda vot de încredere guvernului Fanfani. Căderea guvernului nu a surprins pe nimeni, discursul program al lui Amintore Fanfani fiind dezaprobat nu numai de partidele comunist și socialist ci chiar de majoritatea partidelor burgheze.

Ziarul „Unita" scria că discursul fostului președinte al consiliului de miniștri „a întrecut cele mai pesimiste așteptări". Ziarul a criticat măsurile sociale prevăzute în programul guvernului, arătând că în fond ele nu sunt decât simple promisiuni. „In domeniul politicii externe, spune „Unita" a fost făcut chiar un pas înapoi.. Fanfani a considerat necesar să declare că guvernul său este pentru crearea comunității defensive europene".

După ce rezultatele votului au fost cunoscute — 303 contra 260 și 12 abțineri — Fanfani a prezentat demisia guvernului președintelui Einaudi care va începe mâine consultările în vederea rezolvării crizei.

Procesul unor trădători ai poporului cehoslovac

PRAGA 30 (Agerpres). -

Intre 26 și 28 ianuarie, Colegiul penal de judecată al Tribunalului Suprem al Republicii Cehoslovace a judecat procesul complicilor centrului complotist antistatal care a fost condus de Slansky.

In fața tribunalului au compărut Maria Svermova, Jarmila Taussigova, Mikulas Landa, Ganus Lomsky, Vitezslav Fux, Ervin Polak și Bedrich Hajek.

Procurorul general a acuzat pe inculpați de înaltă trădare. Fiind demascați prin depozițiile martorilor și prin documente de necontestat, acuzații au recunoscut crimele săvârșite de ei.

Cercetările au stabilit că grupul celor care au ajutat activ pe complotiști era condus de Maria Svermova, care îl ajuta în fel și chip pe Slansky sa-și pună în aplicare criminalele planuri antistatale. Acuzații organizau acte de sabotaj în diferite sectoare ale construcției de stat și economice și puneau în funcții de răspundere dușmani ai poporului.

Taussigova a ajutat pe complotiști să ia în mâinile lor aparatul securității statului. Acuzații au încercat să împiedice demascarea activității trădătoare a lui Slansky, Sling și a celorlalți. Ei au ajutat pe complotiștii care au încercat să acapareze puterea în stat, să lichideze regimul de democrație populară și să restaureze capitalismul.

Tribunalul a condamnat pe Maria Svermova la închisoare pe viață, pe Jarmila Taussigova la 25 ani închisoare, pe Mikulas Landa și Bedrich Hajek la câte 20 de ani închisoare fiecare, pe Ervin Polak la 18 ani, pe Vitezslav Fux și Ganus Lomsky la câte 15 ani închisoare fiecare, confiscarea averii și pierderea drepturilor cetățenești.

Scurte știri

- La 1 Februarie se sărbătorește în R.P. Ungară ziua presei.
- La Salonul Național din Budapesta s'a deschis o expoziție intitulată „Arhitectura Republicii Populare Române".
- La 28 ianuarie, primul ministru al Indiei, Nehru, a oferit un dejun în cinstea delegației maeștrilor artei din U.R.S.S. care vizitează India.
- Agenția France Presse anunță că la 26 ianuarie, mai multe mii de muncitori dela calea ferată din Abisinia, care leagă Addis-Abeba cu portul Djibuti din Somalia franceză, au declarat grevă cerând îmbunătățirea condițiilor de trai.
- Consiliul de administrație al Sistemului federal de rezerve a declarat că în decembrie 1953, producția industrială a Statelor Unite a continuat să se restrângă. Indicele revizuit al producției industriale fixat de consiliu a fost în decembrie 1953 de 128 în comparație cu 130 în noembrie și 137 — în mai și iunie.
- Greva muncitorilor portuari din Caraci capătă o amploare tot mai mare. Numărul greviștilor trece de 12.000.
- Ziarul „Avanti" a publicat o corespondență din Bonn, în care se spune că „pe ordinea de zi a guvernului dela Bonn figurează un memoriu german în problema relațiilor cu Austria. In acest memoriu se oglindește o orientare pur anexionistă spre o „apropiere" economică și politică, în scopul reînvierii ideei hitleriste a „anschlussului".
- Săptămânalul „Tribune des Nations" relatează că Hjalmar Schacht, fostul ministru de finanțe hitlerist, a adresat înaltelor cercuri din Germania occidentală o „scrisoare confidențială" în care referindu-se la numeroase colonii franceze, belgiene și altele, afirmă că acestea au fost posesiuni germane și își exprimă părerea că, prin intermediul „comunității defensive europene" ele ar putea fi din nou de un mare folos Germaniei occidentale.

REDACȚIA: București, Piața Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.